Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 221
Vineri 8 iunie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Cu sprijinul frățesc al clasei muncitoare

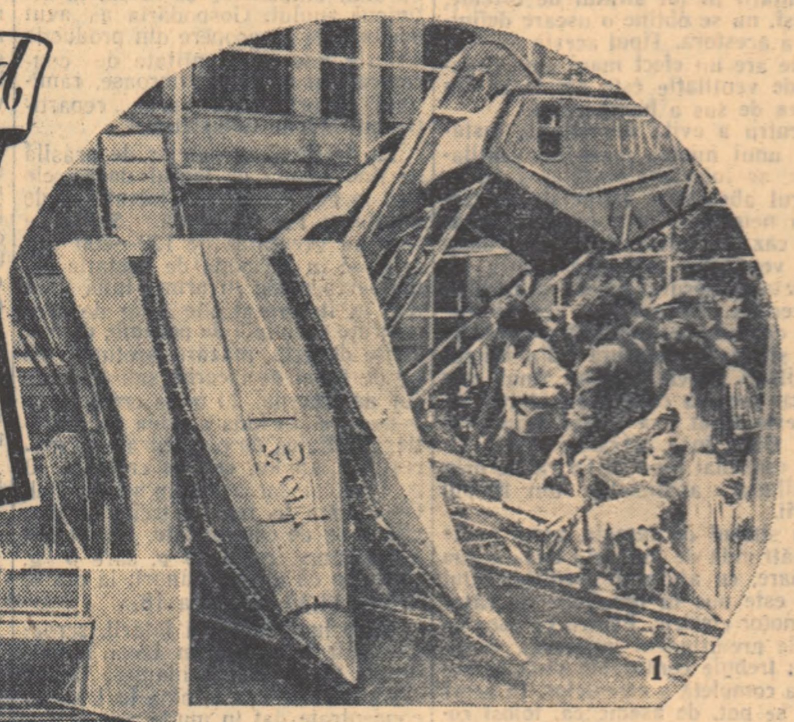
In cei 8 ani care au trecut de cînd principalele mijloace de producție au intrat în stăpînirea celor ce muncesc ca bunuri ale întregului popor, țara noastră a făcut uriași pași înainte pe drumul socialismului. O mare dezvoltare a luat industria noastră socialistă, mîndrie a întregului popor. Fabricile și uzinele noastre produc astăzi utilaj din cel mai modern pentru diferite sectoare ale economiei naționale, pun la îndemîna populației muncitoare cantități sporite de bunuri.

Un puternic sprijin dă industria noastră dezvoltării agriculturii. Mii de tractoare și mașini agricole lucrează astăzi pe ogoarele patriei, ajutînd țărănimii muncitoare să smulgă pămîntului recolte tot mai bogate. In țara noastră se produc 5 tipuri de tractoare. In anul 1955, s-au fabricat la noi în țară de 4 ori mai multe tractoare față de anul 1948. Republica Populară Romînă, țară care pînă mai ieri avea o industrie înapoiată și dezorganizată, a ajuns ca astăzi să exporte tractoare în 8 țări.

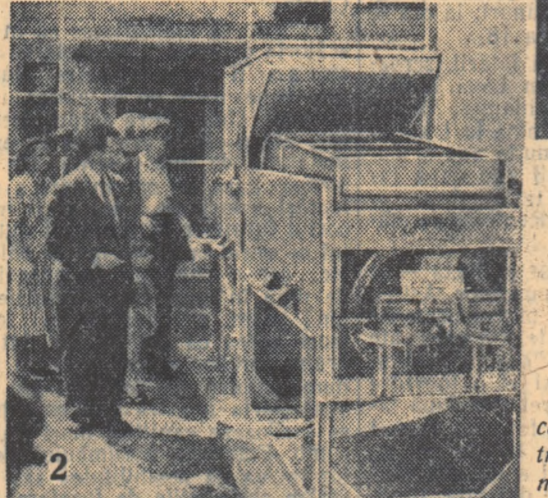
An de an, clasa muncitoare trimite satelor noastre diferite mașini agricole dintre cele mai moderne. In anul 1955, de pildă, au intrat în fabricație curentă 14 noi sorturi de mașini agricole. Planul pe 1956 prevede fabricarea curentă a 20 de noi sortimente.

Asigurarea bazei tehnico-materiale a agriculturii a creat premizele înaintării într-un ritm rapid pe calea transformării socialiste a satului. Despre aceste mărețe succese vorbește, în graiul mostrelor și imaginilor, expoziția „Republica Populară Romînă pe drumul construirii socialismului", deschisă de curînd în sala din B-dul Magheru nr. 21 din București. Expoziția este o ilustrare a unor mari realizări dobîndite de oamenii muncii din patria noastră în diferite sectoare ale economiei naționale.

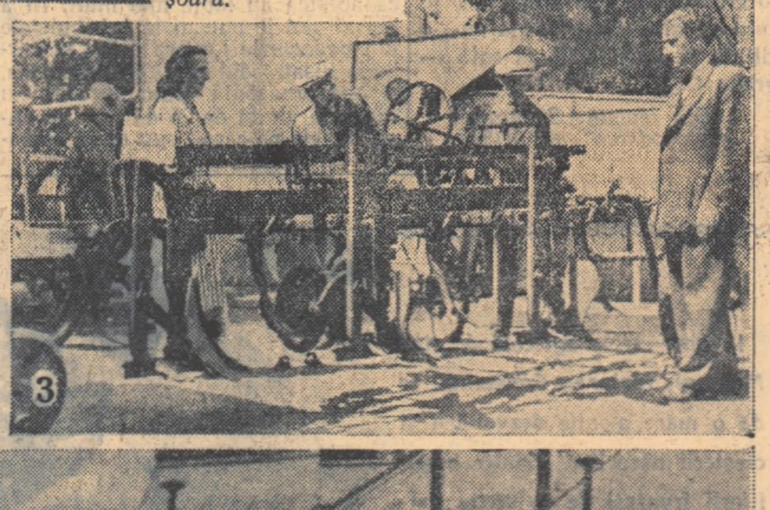




1). Vizitatorii expoziției se opresc cu mult interes în fața combinei de recoltat porumb construită de uzinele „Tudor Vladimirescu" din București. Combina funcționează în agregat cu tractorul K.D.-35, este deservită de 8 oameni și are o productivitate de 0,8 ha pe oră.



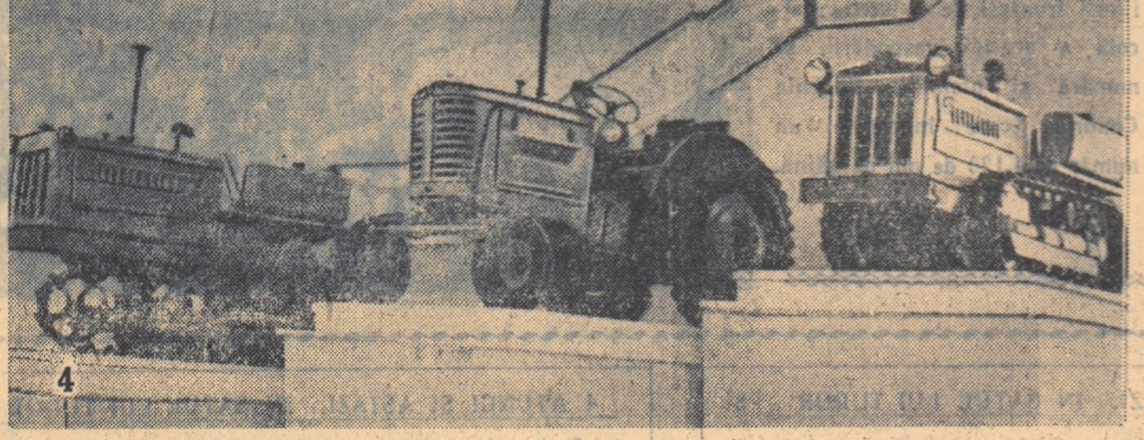
2). Selector pentru cereale produs la întreprinderea „Tehnometal" din Timișoara.



3). Plug P.T.3—305, fabricat de uzinele „Ilie Pintilie".

4). Diferite tipuri de tractoare produse de uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin.

Fotoreportaj de N. Scarlet și D. Constantinescu



Pe ogoarele patriei

Gata de recoltare

In ultimii ani, muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Seculeni, regiunea Bacău, și-au creat o frumoasă tradiție: aceea de a fi printre primii pe regiune în ce privește repararea tractoarelor și mașinilor agricole necesare campaniei de vară. Și nici de data aceasta, ei nu s-au lăsat mai prejos.

Mai întîi, sub îndrumarea șefului mecanic Ion Chelaru, au fost procurate piesele de schimb necesare reparării secerătorilor-legători, batozelor ori cositorilor mecanice. Apoi, munca a fost organizată pe sectoare de lucru conduse de către cei mai pricepuți mecanici din gospodărie.

Fiecare oră bună de lucru a fost folosită din plin. Mecanicii și tractoriștii s-au întrecut unii cu alții pentru a-și îndeplini și depăși sarcinile zilnice din planul de reparații. In întrecerea pornită, rezultate deosebit de frumoase au obținut mecanicii Gh. Maftei, Mihai Ghimpu și Dumitru Denis, care au reparat cositorile și greblele mecanice. Merită, de asemenea, a fi evidențiați și mecanicii C. Coler și N. Buzdugan, care au lucrat la repararea batozelor; mecanicul N. Buzdugan a reparat o batoză ce fusese dată la reformă, cu ajutorul căreia se va treiera în acest an trifoiul și lucerna.

I. ALEXANDRU

Neglijență față de repararea utilajului

Cu multă încetineală se desfășoară lucrările de pregătire a utilajului agricol pentru campania de vară la gospodăria agricolă de stat Săhăteni, regiunea Ploești. Deși în această unitate există toate condițiile pentru terminarea la vreme a reviziei și reparației utilajului agricol, pînă zilele trecute nu fusese reparată nici o combină din cele șase cîte sînt în gospodărie, nici una din cele șase secerători-legători, iar la batoze, lucrările de reparație nici nu începuseră.

Această stare de lucruri se datorește în primul rînd proastei organizări a muncii. Conducerea atelierului mecanic folosește pe mecanici la diferite munci care n-au nici o legătură cu pregătirea utilajului, cum ar fi, de pildă, construirea unui gard, sau îi mută zilnic de la o lucrare la alta. La aceasta se mai adaugă și faptul că șeful mecanic, tov. ing. Valeriu Caraman, nu-i îndrumă și nu-i controlează în muncă pe mecanizatori.

Acestea sînt cîteva din cauzele care fac ca la unitatea amintită lucrările să fie tărăgănate. De exemplu, echipa condusă de tov. Apostol Giurgea lucrează de mai bine de o lună la repararea unui rutier I.A.R.

O mare greutate în buna desfășurare a reparației utilajului o constituie și faptul că magazia de materiale se află la o distanță de peste 500 m de atelier, ceea ce creează în cursul orelor de muncă un continuu „du-te-vino" al muncitorilor.

Lichidarea acestor lipsuri este o condiție de seamă pentru ca G.A.S. Săhăteni să întîmpine campania de recoltare cu utilajul necesar bine pregătit.

C. Mirică
corespondent

La reparatul mașinilor pentru muncile de vară

E mare zor în aceste zile la stațiunea de mașini și tractoare Aiud din regiunea Cluj. De dimineață și pînă noaptea, munca nu contenește. Mecanizatorii au terminat la vreme campania însămînțărilor de primăvară, iar acum sînt pe terminate și cu pregătirile utilajului de care va fi nevoie la strînsul recoltei.

După încheierea lucrărilor de însămînțări, o parte din tractoriști și-au continuat munca pe teren, la prășit cu M.T.Z.-urile; ceilalți au venit cu mașinile în stațiune pentru a se pregăti în vederea unei noi campanii. Oamenii au lucrat cu hărnicie și se pot mîndri pe bună dreptate cu roadele muncii lor.

— Pînă ieri, 3 iunie, mi-a spus tov. Nicolae Pădureanu, șeful atelierului mecanic, am terminat de reparat și revizuit toate secerătorile-legători, polidiscurile și... dar mai bine să mergem „pe teren", la fața locului..

Am trecut pe la toate cele 3 remize din stațiune. In prima puteau fi văzute 12 secerători-legători puse la punct — vopsite și gresate — după ce fuseseră „modernizate" de către o echipă de muncitori de la uzinele „Semănătoarea" din București. Anume, li s-a schimbat dispozitivul de la elevator pentru a se înlătura greutățile ce se iveau la legatul snopilor.

In a doua și a treia remiză, erau parcate 18 batoze „Tudor Vladimirescu", gata pentru a fi trimise la arii. Fiecare batoză este înzestrată cu cîntarul respectiv, cu o pompă de incendiu, stingător, vinciu, poloboace și alte materiale trebuitoare la orice arie.

Am văzut apoi cele 13 polidiscuri ce străluceau de curățenie.

Ultima „raită" am dat-o la curelărie, unde maistrul Nicolae Olaru punea la punct ultimele curele pentru cele 4 batoze ce se mai aflau în reparație. Peste tot am întîlnit aceeași dorință ce anima pe mecanizatorii de la S.M.T. Aiud: data de 10 iunie să-i găsească, așa cum și-au luat angajamentul, cu tot utilajul trebuitor campaniei de recoltare pus la punct.

B. GHEORGHE

Ingrijesc cu atenție culturile tehnice

Regiunea Craiova se numără printre cele mai mari cultivatoare de plante tehnice. Ele ocupă în acest an 81.110 ha. Beneficiind de ajutorul acordat de stat, 3710 familii de țărani muncitori cu gospodărie individuală din raioanele Craiova, Calafat, Gura Jiului și altele s-au constituit în 139 de asociații simple pentru cultivarea plantelor tehnice pe o suprafață de 1348,30 ha.

Membrii asociațiilor simple din regiunea Craiova au și început întreținerea culturilor. Peste 100 de familii de țărani muncitori din comuna Poiana Mare, raionul Calafat, constituiți în 7 asociații simple, execută în prezent prima prașilă a bumbacului. Fruntași la întreținerea culturilor de plante tehnice sînt și membrii asociațiilor simple din Bratovoești, Podari, Malu Mare, raionul Craiova, Drănicu și Padea, raionul Segarcea, etc. care au terminat prima prașila la sfecla de zahăr. Indrumați de tehnicienii și inginerii agronomi de la punctele agricole, numeroși țărani muncitori membri ai asociațiilor simple pentru cultura bumbacului din raionul Băilești au prășit suprafețele însămînțate cu bumbac. In ultimele 4 zile, în acest raion s-au prășit peste 120 ha cultivate cu bumbac.

Intr-o gospodărie agricolă de stat

Muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat „Nicolae Bălcescu" din comuna Periș, regiunea București, desfășoară o muncă plină de însuflețire în scopul asigurării unei recolte îmbelșugate în acest an.

Fotoreportajul de mai jos cuprinde cîteva aspecte din munca ce se execută în diferitele sectoare de producție ale acestei gospodării.





In clișeul de sus: muncitorii Petre Constantin și Ion Pene, stropind vița de vie cu zeamă bordeleză. Ei execută zilnic stropitul a cîte 1.000 de butuci fiecare, depășind astfel norma cu 25 la sută.

In medalion: muncitoarele fruntașe din sectorul legumicol Maria Ioniță și Ioana Stan, încărcînd în lăzi salata verde proaspăt recoltată care apoi va lua drumul piețelor Capitalei.



In clișeul de jos mecanicul revizor Mihai Helon, împreună cu mecanicul Samuil Șuspanov și cu ajutorul de combiner Mihai Alexandru terminînd de reparat ultima combină a gospodăriei.

Fotoreportaj de N. SCARLET

Reducerea duratei zilei de lucru sub 8 ore pentru anumite categorii profesionale

Recent, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a aprobat hotărîrea privind stabilirea duratei zilei de lucru sub 8 ore pe zi pentru anumite categorii profesionale care prestează munca în mod efectiv în condiții grele.

S-a fixat ziua de lucru de 6 ore pentru muncitorii și tehnicienii care lucrează într-o serie de întreprinderi chimice în procese de producții vătămătoare, pentru muncitorii care lucrează la topirea unor metale neferoase, la unele categorii de muncitori care lucrează subteran unde temperatura este în permanență peste 30 de grade Celsius, pentru cei care lucrează în condiții grele la adîncirea sau repararea puțurilor de mină. Muncitorilor chesonieri pentru muncile de chesoane li se fixează ziua de muncă, în raport cu suprapresiunea, între 6 și 2 ore, scafandrilor, în funcție de curenți de apă, adîncime și anotimp, între 4—6 ore.

Beneficiază de reducerea zilei de muncă, printre alții, o parte din operatoarele telefoniste, mecanicii din centralele automate din marile orașe ale țării, personalul medical superior și mediu din laboratoarele de radiologie, roentgen și roentgenterapie, cei din prosecturi, săli de disecție, morgi, din unitățile sanitare (spitale, policlinici, dispensare, sanatorii), din unitățile de cercetare științifică între 4 și 7 ore pe zi.

Hotărîrea precizează că pentru menținerea și depășirea nivelului de producție în sectoarele de muncă în care durata timpului de muncă a fost redusă, ministerele respective vor lua măsuri pentru pregătirea cadrelor necesare.

Textul hotărîrii este publicat în Colecția de Hotărîri și Dispoziții ale Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne nr. 27 din 31 mai 1956.

(Agerpres)

Din însemnările lui Ion Drumețu

Pălămidă sau porumb?

— Vă spun noroc și spor la muncă, iubiți cititori!

O să mă întrebați: dar cine ești dumneata?

Păi, mie îmi zice lumea Ion Drumețu. Sînt un călător. Și cum călătorului îi șade bine cu drumul, nu pot sta locului, cum nu stă apa rîului. Așadar, zilele trecute mi-am luat traista la spinare și am pornit la drum, prin satele regiunii Timișoara.

Cînd am poposit pe meleagurile Topolovățului Mare din raionul Lugoj, soarele, ca un cioban proptit în băț pe o creastă de deal, privea lung peste întinderi. Cîmpul era plin de oameni, căci prașila e în toi și fiecare frîntură de vreme are mare preț acum, cînd porumbul țipă după sapă. Un bărbat și un flăcăiaș care prășeau de zor nici n-au băgat de seamă că m-am apropiat de ei.

— O fi vreun pierde-vară, și-or fi zis în sinea lor, căci, pe aci, și mai ales acum, oamenii care umblă creanga nu-s la preț.

Abia cînd ne-am cunoscut și au știut și ei ce hram port, au catadixit să stea o clipă la sfat. Cum era și firesc, nu putea fi vorba decît despre graba cu care trebuie făcută prașila.

— O tai în dușmănie, aduc eu vorba, văzîndu-l cu cîtă sete retează o pălămidă groasă care se lăfăia printre firele de porumb.

Petre Jurșița, țăranul bănățean cu care stam de vorbă, vrînd, parcă, să-mi arate că și în tehnica agricolă e tot așa de priceput ca și în mînuirea sapei, zise tare serios:

— Cu buruienile nu se glumește, tovarășe. Aici, trebuie muncit cu temei, altfel, blestematele astea te lasă flămînd. Ia privește.

Și a smuls din pămînt rădăcina cu fire groase și răsfrînte în toate părțile.

— Vezi dumneata rădăcina asta? E ca lupul printre oi, mănîncă hrana porumbului, a griului sau a altor plante. Cum s-ar zice, îți fură bucățica de la gură.

— Nu degeaba, zic eu, spune o vorbă din popor că buruiana mănîncă dintr-o strachină cu...

— ...Ion Jurcă, auzii pe cineva din apropiere completîndu-mă.

— Drept ai grăit, măi Dumitre, zise rizînd Petre Jurșița, adresîndu-se celui care intervenise în discuție. Numai că la el n-or mai avea nici buruienile ce mînca. Ia priviți la porumbul lui.

Peste cîteva ogoare, porumbul lui Jurcă, năpădit de bălării, parcă se ineca.

— O fi muncind în altă parte, zic eu, și, ocupat cu alte treburi, n-a mai dovedit.

— Aici ai nimerit-o. E „ocupat", săracul, pînă peste cap și abia se mai poate descurca. Cînd termină de lucru și vine către casă, se clatină de atîta trudă.

— Păi vedeți? zic eu. Bietul om, o fi trăgînd la coasă.

— Da, da, trage și-n-că din greu; trage la măsea de dimineață pînă seara.

— Ia te uită! Dar cine să-l ajute la prășit n-are?

— Ba are. Are doi frați, pe Ionescu și Socoli.

— Frați de-o mamă?

— Nu, frați de... sticlă. Se ajută între ei la „prășitul" paharelor și muncesc pînă se fac mușuroi. Ei prind rădăcini lîngă damigeană, iar pălămida, susaiul și mohorul prind rădăcini în holdele lor. La iarnă, n-or să aibă după ce să bea apă...

— Hm!.. Va să zică așa! Dar anul trecut tot așa au muncit?

— Anul trecut, Ion Jurcă, de pe 5 hectare n-a scos nimic.

— Atunci, după cum se vede, așa o să se întîmple și în anul ăsta. Vorba ceea: vino la mine la masă, să postim amîndoi.

— Ba vor posti toți trei, că nici Constantin Socoli și nici Ion Ionescu nu-s mai breji, zise Petre Jurșița. Ei își fură singuri căciula. Seamănă primăvara porumb, ca să recolteze toamna buruieni. Lor li se pare glumă, dar buruiana e vrăjmașă mare și numai sapa e nașa ei. Eu, anul trecut, cu toate că pe aici pe la noi a fost cam secetă, numai cu prașila am biruit. Cum prindea ogorul scoarță și găseam în el buruieni, dă-i cu sapa. Așa am dat patru prașile la porumb și mi-am umplut hambarul.

— Dar tehnicienii nu-i ajută? Bunăoară, tovarășa tehniciană Cornelia Marian nu-i îndrumă?

— Ba da, îi îndrumă, cum să nu. Ii îndreaptă spre holdele lor, numai că ei, cum merg de obicei pe trei cărări, nu nimeresc niciodată.

— De astă dată, zic eu, cred c-au nimerit bine. Mai știi, poate că, rușinați de cele ce-am să scriu la ziar, și-or aduce aminte de porumbul lor năpădit de buruieni și l-or prăși cît mai curînd.

— N-ar fi rău, Drumețule, altfel, nu-s ei oameni chiar așa de lepădat. De-ar lăsa din brațe pirdalnicul ăsta de obicei, ar scoate-o la capăt. Că pildă bună au de unde lua. La noi în sat sînt mulți fruntași, oameni vrednici, de nădejde...

Intr-adevăr, au de la cine lua pildă toți cei care se mai lasă pe tînjală la îngrijirea culturilor în Topolovățul Mare. Petre Jurșița, Dumitru Lipian, Dumitru Sima, Mihai Olah, Iosif Leivai ori Francisc Matei sînt fruntași în acțiunea de întreținere a culturilor. Holdele lor rîd la soare, unduindu-și bogăția rodului în adierea molcomă a vîntului. De aceea și eu, de aici, le trimit din toată inima prin scrisoarea mea urare bună: „spor la muncă".

ION DRUMEȚU

Toată atenția executării prășitului

Buruienile care s-au înmulțit cu repeziciune datorită ploilor multe căzute în ultimul timp, precum și crusta formată la suprafața ogoarelor, stingheresc mult buna dezvoltare a culturilor prășitoare. Pentru a distruge buruienile și scoarța, este necesar ca prășitul să se facă fără întîrziere. In condițiile climatice caracteristice ale acestui an, întîrzierea prășitului poate duce la pierderi mari de recoltă și chiar la compromiterea culturilor.

Ințelegînd însemnătatea aplicării acestei reguli agrotehnice, oamenii muncii de pe ogoarele regiunilor Constanța, Ploești, Craiova și Stalin, au executat prășitul porumbului, florii-soarelui, sfeclei de zahăr și cartofilor, pe suprafețe însemnate. In regiunile Oradea și Baia Mare, prașila I-a la sfecla de zahăr, a fost realizată în procent de peste 90 la sută, în unele raioane începîndu-se prașila a II-a la sfeclă, cartofi și floarea-soarelui.

Nu peste tot însă, prășitul culturilor se execută într-un ritm satisfăcător. Sînt rămase în urmă regiunile Suceava, unde pînă la data de 2 iunie prășitul fusese efectuat în proporție de 4,5 la sută, Iași cu 10 la sută, Bacău (12,1 la sută) Pitești (13,9 la sută), Galați (21,9 la sută) și altele. Organele de stat și agricole din regiunile rămase în urmă trebuie să ia măsuri grabnice pentru intensificarea ritmului prășitului, prin folosirea din plin a timpului prielnic și a tuturor forțelor de lucru, îndeosebi a celor mecanizate.

Pentru grăbirea executării prășitului un sprijin puternic trebuie să-l dea S.M.T.-urile. Ele sînt datoare să folosească la prășitul mecanic întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, cultivatoarelor simple și suspendate etc. Rezultate frumoase în executarea prășitului mecanic au obținut S.M.T.urile din regiunile Constanța și Galați. Astfel, S.M.T. Topraisar a efectuat pînă zilele trecute 3.197 hantri prășit mecanic, iar S.M.T.-urile Chirnogeni și Cobadin peste 1.000 de hantri. Pilda lor trebuie urmată de cît mai mulți mecanizatori din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri

O acțiune importantă pentru asigurarea bazei furajere

Insilozarea lucernei și trifoiului

Datorită timpului ploios din această vară, o serie de plante de nutreț, ca lucerna, trifoiul sau borceagul și alte ierburi, nu vor putea fi pregătite ca fîn. Ele pot fi, însă, însilozate, constituind astfel un nutreț valoros în timpul iernii. La stațiunea experimentală zootehnică Bonțida, regiunea Cluj, secția de tehnologia nutrețurilor din Institutul de cercetări zootehnice a experimentat însilozarea lucernei, trifoiului etc. cu rezultate foarte bune. Aceleași experiențe s-au făcut și în gospodăria colectivă Harman, regiunea Stalin, unde folosirea acestor furaje însilozate a sporit producția de lapte la vaci cu 18—20 la sută.

Gospodăriile de stat și colective, precum și ceilalți crescători de animale pot însiloza toate ierburile care cresc printre pomi, în livezi, pe marginea șanțurilor, printre răzoare, printre arbori și arbuștii perdelelor de protecție etc.

Masa de nutreț cosită și adusă la locul de depozitare nu trebuie să depășească cantitatea care se poate însiloza în 1—2 zile.

Masa de nutreț trebuie cîntărită și tocată întotdeauna înainte de însilozare. Cu cît plantele vor fi tăiate mai mărunt, cu atît reușita însilozării este mai sigură. Nutrețul se va așeza succesiv în straturi de 20—30 cm, care se vor presa bine.

După ce au fost umplute cu ierburile tocate și vîrfuite sub formă de acoperiș, gropile vor fi acoperite mai întîi cu un strat de pămînt argilos înmuiat în apă, gros pînă la 10 cm, peste care se pune un strat de pămînt obișnuit și jilav, gros de 80 cm. Acesta trebuie să fie bine îndesat și să aibă forma unui acoperiș pentru ca apa să se poată scurge. De jur-împrejurul silozului se va săpa un șanț de scurgere de cca 20/20 cm lărgime și adîncime. După cîteva zile, în cazul cînd acoperișul s-a lăsat sau dacă s-au format crăpături sau goluri, se acoperă din nou cu un strat subțire de pămînt bine bătătorit, iar crăpăturile se astupă, nivelîndu-se. Aceste lăsături se formează din cauza așezării și îndesării nutrețului în timpul fermentării.

Toate operațiile de cosire, transportul și tocarea nutrețului verde, umplerea, îndesarea, precum și acoperirea gropii nu trebuie să dureze mai mult de 2—3 zile.

Pentru ca lucerna — care este o plantă destul de greu de însilozat — să se mureze bine, se recomandă ca ea să fie amestecată, în părți egale, cu ierburi graminee dulci, ușor pălite. Acestea pot fi naturale sau cultivate. Nutrețurile verzi ce se însilozează să nu fie ude sau cosite pe rouă.

In cazul cînd gospodăria are melasă sau cantități îndestulătoare de acid formic, nutrețul se însilozează verde, nepălit, imediat după cosire.

Soluția de acid formic se prepară cu puțin timp înainte de însilozare, pentru ca să fie proaspătă. Cantitatea de soluție care se folosește pentru stropit este în general de 5 la sută din greutatea ierbii. Repartizarea ei în straturi este, însă, diferită. Astfel, pentru straturile de nutreț tocat din fundul silozului, se întrebuințează numai 4 litri de soluție la 100 kg de masă verde, la cele din mijloc, 5 litri la 100 kg, iar pentru straturile din treimea superioară se folosesc 6 litri la 100 kg de nutreț verde.

Dacă iarba a fost surprinsă de ploaie în cîmp, trebuie lăsată să se zvînte bine și după aceea să fie însilozată. Dacă în timpul însilozării începe o ploaie, se recomandă acoperirea nutrețului verde cu rogojini sau paie.

Dr. G. DINCA
Institutul de cercetări zootehnice

Poetul satului



Pe moș Dumitru Nițan, poetul satului, îl cunosc și-l prețuiesc și tinerii și bătrînii din comuna Boroaia, regiunea Suceava. In versuri scrise cu meșteșug, el arată cine sînt cei care fac cinste satului și îi critică pe codași.

In foto: moș Dumitru citind unui grup de elevi de la școala din comună ultima sa poezie.

* * *

Vești de la corespondenți

Fructe timpurii

In aceste zile, pe piețele orașului Giurgiu au fost puse în vînzare însemnate cantități de cireșe de mai. Cele mai apreciate de cumpărători sînt cireșele provenite de la gospodăria agricolă de stat Giurgiu.

Intreținînd în bune condiții pomii, harnicii muncitori din această gospodărie au cules și predat zilele acestea O.C.L. din localitate, cu care gospodăria a încheiat contracte încă din primăvară, o cantitate de peste 5.000 kg de cireșe.

Traian Barbălată
corespondent

Cositoare mecanică primită din U.R.S.S.

Nu de mult, gospodăria agricolă de stat Săhăteni, raionul Mizil, a primit o cositoare mecanică sovietică tip K-6 B, a cărei lățime de lucru e de 6,30 m. Lucrînd de probă cu [illegible] mașină, care are o mare productivitate, tractoristul Alexandru Mărorău a reușit să cosească în timp de patru ore o suprafață de 18 ha de lucernă.

Cu asemenea mașină, gospodăria de stat Săhăteni va putea cosi în timp scurt însemnate suprafețe de lucernă, fîn, dughie și alte plante de nutreț.

C. Mirică
corespondent

Practici dăunătoare

Cu multă grijă se preocupă întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Gugești, raionul Focșani, de întreținerea culturilor. Pînă în ziua de 2 mai, ei au efectuat prașila I la porumb în proporție de 80%, iar prașila a II-a pe o suprafață de peste 80 ha.

Sînt însă unii cetățeni în această comună care-și bat joc de munca concetățenilor lor. Aceștia dau drumul animalelor să pască și să calce în picioare semănăturile oamenilor. Așa procedează, de pildă, tovarășa Oița Zaharia Rusu. Deseori, atît noaptea, cît și în timpul zilei, cei doi cai pe care-i are pot fi văzuți păscînd nestingheriți culturile sătenilor.

Zilele trecute, venind să-și vadă culturile de grîu, porumb și coreandru, văduva Niculina Alexandru din satul Oreavu a găsit caii tovarășei Oița Z. Rusu păscînd în voie pe lanul de grîu. Și, din păcate, mai sînt și alți țărani muncitori în comuna Gugești care se dedau la asemenea practici dăunătoare, în timp ce paznicii din comună se fac că nu observă astfel de lucruri. Sfatul popular are datoria să ia măsurile cuvenite pentru a pune capăt acestor abuzuri.

C. Rusu
corespondent

Cu sprijinul cooperativei de credit și economii

Convingîndu-se de importanța pe care o au cooperativele de credit și economii, țăranii muncitori din comuna Feldioara, raionul Stalin, au înființat, în vara anului 1955, o astfel de cooperativă, la care s-au afiliat apoi și țăranii muncitori din alte 10 comune și sate. Pînă la data de 15 mai 1956, în cooperativa de credit și economii din Feldioara s-au înscris un număr de 487 de membri; părțile sociale subscrise de aceștia s-au ridicat la suma de 97.400 lei.

Pînă în prezent, din creditele acordate de cooperativă, 57 de țărani muncitori și-au cumpărat animale de muncă și prăsilă. Valoarea creditelor acordate în acest scop este de 118.760 lei.

Simion Hudea
corespondent

Noutăți tehnice

Uscarea cerealelor în hambare cu ajutorul ventilației

Pentru a preîntîmpina alterarea cerealelor, fermierii americani folosesc pe scară largă în hambare circulația naturală a aerului prin ventilatoare care creează o absorbție artificială a aerului și uneori a aerului încălzit.

Ventilația naturală depinde de umiditatea relativă a aerului, de numărul și tipul ventilatoarelor, de puritatea cerealelor, deoarece cerealele îmburuienite micșorează în mod considerabil viteza de mișcare a aerului umed spre ventilator. Acest sistem de ventilație naturală nu poate fi folosit pretutindeni, ci numai în regiunile cu un procent mic de umiditate în aer.

Pentru ventilarea hambarelor se folosesc dușumele metalice cu bare, ceea ce contribuie la uniformizarea umidității în tot stratul de cereale. Totuși, nu se obține o uscare definitivă a acestora. Tipul acesta de ventilație are un efect mare cînd capacul de ventilație este amplasat în partea de sus a hambarului.

Pentru a evita necesitatea instalării unui număr mare de ventilatoare, se folosește ventilarea cu ajutorul absorbției artificiale a aerului neîncălzit prin cereale. In acest caz, se folosește în mod obișnuit ventilația periodică pentru îndepărtarea aerului umezit și încălzit de cereale. Eficacitatea acestei metode depinde de umiditatea atmosferică și de temperatura din timpul ventilării. Dacă scopul final este numai uscarea cerealelor, atunci aerul este lăsat să treacă prin ele ziua. Dacă, însă, cerealele sînt încălzite, este mai bine să fie răcite prin ventilația artificială din timpul nopții.

In stratul de cereale, aerul poate să pătrundă de jos, prin dușumeaua cu bare, cu ajutorul ventilatorului care este pus în funcțiune de către un motor electric. Pentru ca uscarea să fie pretutindeni uniformă, ventilarea trebuie continuată pînă la uscarea completă a cerealelor. In acest caz, se pot, de asemenea, folosi coșurile verticale și orizontale prin care aerul trece de la ventilator și circulă prin stratul de cereale.

Uscarea cerealelor poate fi accelerată în mod considerabil prin încălzirea aerului care trece prin stratul de cereale. Acest proces este asemănător ventilării cu aer neîncălzit, cu excepția că aici se folosește o sursă pentru încălzirea aerului. Temperatura aerului încălzit depinde de cerealele ce urmează a fi curățite. Astfel, se recomandă o temperatură de 65 grade C pentru grîu, iar pentru orz și grîu de sămînță cu o umiditate de pînă la 24 la sută — 48 grade C.

(Din revista „Sovhoznoe proizvodstvo" nr. 3/1956)

Din experiența noastră în creșterea porcilor

Crescătoria de porci a gospodăriei agricole de stat din Urleasca a luat ființă în anul 1950. Scopul urmărit de tehnicienii și muncitorii ce lucrează în acest sector este obținerea unui material de prăsilă, iar din luna aprilie a acestui an, și a unei producții de carne și grăsime. Rezultatele de pînă acum pot fi socotite drept satisfăcătoare. Gospodăria și-a realizat planul de producție în fiecare an. S-a ajuns ca, în momentul de față, prolificitatea medie la o fătare a scroafelor din rasa Marele alb care se crește în gospodăria noastră să fie de 10 purcei. De asemenea, s-a micșorat mult și procentul de mortalitate, astfel că din cei 946 de purcei fătați în acest an, numai 2 au murit.

De la început vreau să arăt că o condiție principală care a stat la baza realizărilor noastre a fost asigurarea animalelor cu hrană în tot timpul anului. Gospodăria a avut posibilitate să acopere din producție proprie întreaga cantitate de concentrate și nutrețuri fibroase, rămînînd să primească prin repartiție nutrețurile industriale.

La hrănirea scroafelor de prăsilă se ține seama de faptul dacă ele sînt în gestație sau în lactație și de greutatea lor corporală. Scroafele care au greutatea de 120—200 kg primesc în perioada de gestație următoarea rație: în prima lună li se dau în fiecare zi cîte 3 kg de concentrate (uruială de porumb, de orz, tărîțe de grîu, mazăre, șroturi), 0,5 kg de făină de lucernă sau 3 kg de fîn de lucernă, 20 g de cretă și 10 g de sare. In luna a doua de gestație, cantitatea de concentrate se mărește la 3,5 kg, cea de cretă la 30 g, fînul și sarea rămînînd la fel. Cînd intră în luna a treia, se dau cîte 4 kg de concentrate, fîn cît pot să mănînce, cretă 40 g, sare 5 g. Rația se dă în trei tainuri: la ora 6, la ora 11,30 și la ora 18.

Cu o lună înaintea fătării, scroafele sînt introduse în boxa individuală. Cu 4—5 zile înaintea fătării rația se micșorează pînă la 1 kg de concentrate dat în multă apă și puțin fîn. In primele 3 zile după fătare, se dă același terci subțire, apoi cantitatea de concentrate se mărește treptat.

Hrănirea scroafelor în lactație se face după numărul purceilor. Astfel, scroafa care are 10 purcei primește 5,5 kg de concentrate, fîn cît poate să mănînce, cretă 30 g, sare 5 g.

Purceii primesc și ei o îngrijire atentă. In primele trei zile după fătare, hrana lor este formată numai din laptele pe care îl sug de la scroafă. Purceii mai slabi sînt dați să sugă la sfîrcurile din față, fiindcă acestea au lapte mai mult. In a 6-a zi, noi le punem în ighebulețele din padocurile lor orz prăjit și cărbune pisat, dîndu-le, de asemenea, și apă proaspătă. Cînd purceii au ajuns la vîrsta de 25 de zile, pe lîngă laptele pe care-l sug de la scroafă, ei primesc și un supliment de hrană format dintr-un amestec de uruieli, astfel: orz — 60 la sută, porumb — 25 la sută, mazăre — 5 la sută, tărîțe — 10 la sută. La început, se dă o cantitate mai mică de uruială (100 g), aceasta mărindu-se apoi treptat, ajungînd ca, la înțărcare, consumul să fie de 600 g pe zi.

Greutatea medie a purceilor la vîrsta de 2 luni este de 13,3 kg, unele exemplare ajungînd și la 20 kg.

Intărcarea purceilor se face treptat, în decurs de 6 zile, după care sînt duși în grajdurile de tineret.

Pentru obținerea unor animale sănătoase, productive și rezistente la boli, o mare importanță o au plimbările în aer curat și la soare, vara, pe pășune, iar iarna, în zilele mai călduroase, în padocuri.

Pentru a putea face mișcare cît mai multă, atît scrofițele cît și vierușii sînt lăsați în padoc cînd nu sînt la pășune. Avem însă grijă ca în padocuri să se găsească lucernă verde cosită.

In afară de asigurarea unor condiții cît mai bune de hrană și îngrijire, noi ne preocupăm în aceeași măsură și de menținerea unei curățenii perfecte în adăposturi. De aceea, așternutul este în permanență uscat și curat, fiind schimbat de două ori pe zi și dacă e cazul, chiar de mai multe ori.

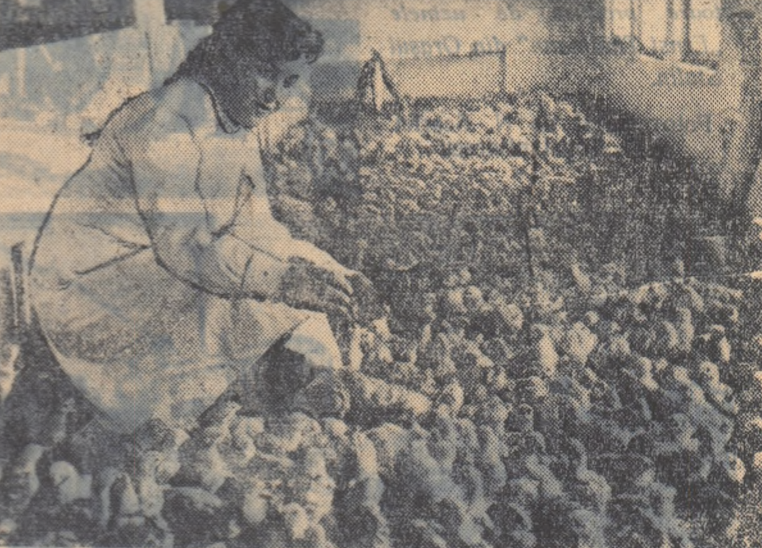
La obținerea unor rezultate bune au contribuit însă și buna organizare a muncii în crescătorie, ridicarea continuă a calificării profesionale a îngrijitorilor și cointeresarea lor materială.

In crescătoria noastră sînt mulți îngrijitori fruntași, dar în mod deosebit trebuie citați tov. Ana Neurohr, Iacob Mincioagă, Ion Ciolacu, Ioana Albu, Ion Chiriac și Adam Chiriac.

Trebuie să mărturisesc că în crescătoria de porci a gospodăriei noastre s-ar fi putut obține rezultate și mai bune, dacă nu ar exista unele greutăți. Una dintre aceste greutăți este aceea că în grajduri nu există instalație de apă curentă. De asemenea, lipsa de mecanizare a unor lucrări principale, cum ar fi transportul furajelor în grajd, al gunoiului de grajd la platforma de balegar etc., cer o cheltuire de energie și de timp în plus. Intre lipsurile de pînă acum, eu consider ca foarte mare aceea că noi nu am dat în hrana porcilor nutreț însilozat și anume știuleți de porumb. Azi în gospodăria noastră sînt condiții să se însilozeze cantități mari de porumb. Folosirea porumbului de siloz ne va da posibilitatea să micșorăm cheltuielile de furajare, ceea ce va duce la scăderea prețului de cost al produsilor obținuți.

ION KLEIN
brigadier la crescătoria de porci a G.A.S. Urleasca, regiunea Galați

In gospodăria agricolă de stat Moșneni, regiunea Constanța, se dă o mare atenție dezvoltării și creșterii păsărilor. Printre îngrijitorii fruntași de la secția avicolă a acestei gospodării, se numără și utemista Eugenia Condruc, care îngrijește un număr de 1.123 de pui de găină.



Pentru noua recoltă

La bazele de recepție din întreaga țară a început pregătirea magaziilor și silozurilor pentru depozitarea în bune condiții a cerealelor din noua recoltă.

Pînă acum au fost curățate și dezinfectate aproape 700 de magazii, 15 silozuri și 260 de pătule, iar lucrările continuă. Totodată au fost reparate aproape 100 de magazii, 30 de silozuri și 17 pătule și sînt în curs lucrările de finisaj la 3 complexe de magazii și la 290 de pătule de porumb.

A fost reparat de asemenea un mare număr de batoze de porumb, selectoare, vînturători și alte mașini cu care sînt înzestrate bazele de recepție.

In prezent la bazele de recepție se iau măsuri pentru introducerea micii mecanizări în procesul de muncă. La bazele Fundulea, Căzănești, Urziceni, Ianca și Medgidia se va introduce un mecanism pneumatic semi-fix de încărcare a cerealelor în vagoane, care înlocuiește munca manuală în proporție de 85-90 la sută. De asemenea, la 60 de magazii pentru încărcarea și descărcarea cerealelor sau pentru transportul lor în interiorul magaziilor se va folosi un mecanism pneumatic mobil. La magaziile cu etaje, cum sînt cele de la Carei, Satu Mare, Pecica și altele, se vor introduce anul acesta elevatoare-transportori care de asemenea ușurează mult munca oamenilor. Elevatoare-transportori simple și lopeți mecanice care pot fi construite cu posibilități locale se vor folosi la majoritatea magaziilor.

Totodată se vor pune la dispoziția bazelor de recepție 100 de umidometre „Stern" care vor înlesni stabilirea procentului de umiditate la cereale, precum și alte utilaje și aparate de laborator.

(Agerpres)

Timpul probabil pentru zilele de 9, 10 și 11 iunie 1956

Vremea se menține caldă, dar nestabilă. Cerul va fi schimbător, mai mult noros în timpul zilei, cînd vor cădea averse de ploaie, însoțite de descărcări electrice. Vîntul va sufla în general slab dar cu intensificări în cursul după amiezelor. Temperatura aerului staționară. Minimele vor oscila noaptea între 7 și 17 grade, iar maximele din cursul zilei vor fi cuprinse între 20 și 30 grade.

Solul va avea umezeală suficientă în stratul arabil, iar temperatura lui la ora 8 dimineața la adîncimile de 5 pînă la 20 cm. va oscila între 16-22 grade.

135 de ani de la răscoala populară condusă de Tudor Vladimirescu

ATUNCI și ASTĂZI, în satul lui Tudor

După ce soarbe undele Coșuștei, Motrul, ca un balaur tolănit în spintecătura dealurilor, își șerpuiește apele către Jiu. Dincolo de îndoitura de la capătul satului Colibași, scăpat în luminiș, el se lasă molatic către șes deschis, pînă la mînăstirea Gura Motrului.

Mînăstirea poartă și azi, pe zidurile ei groase, urmele gloanțelor repezite din flintele pandurilor lui Tudor la 1821. Atunci, de frica pandurilor, boierii și arnăuții, cu arme și averi, se închiseseră între zidurile ei ca într-o cetate. Nu departe de mînăstire se întinde cîmpia Padeșului, unde s-a ridicat întîi steagul libertății, în răscoala din 1821. Iar mai spre miazăzi, pitulat între dealurile Gilort și Iclean, sălășluiește satul Vladimir, leagănul copilăriei lui Tudor Vladimirescu. Aici, oamenii vorbesc despre „domnul Tudor" ca și cum ieri ar fi trecut el pe acolo, în fruntea pușcașilor, așa mare, puternic, cum a rămas în mintea tuturor viteazul răzbunător al poporului, eroul care a luptat pentru dreptatea lor, pentru libertate.

Aici am poposit într-o dimineață senină de cireșar. Am zăbovit mai multe ceasuri pe un podiș larg și luminos, la umbra bătrînului ulm al lui Tudor. Adia un vînt căldicel prin frunzișul arborelui. Purta pe aripile lui miresme dulci, îmbătătoare, de sulfină și dumbravnic. Și, ca de vraja unui cîntec, mă lăsam cuprins de povestirea caldă, molatică, a întovărășitei Cristina Vladimirescu-Sburlea, strănepoata lui Tudor.

Atunci, în vremi înnegurate...

Ulmul lui Tudor... Cam cu 160 de ani în urmă, la umbra frunzișului răcoros, ședea un fecior tînăr, bine legat, cu mintea ageră și uitătura aspră. Se căznea să deslușească taina slovelor. Era primul țăran din Vladimir care citea bucoavna și scria semne de alfabet pe foi de fag. Dascăl îi era bătrînul Pîrvu Chiuhoi, un străin prin părțile Gorjului, dar om bun la suflet și legat prin fire trainice de cei mulți și obidiți. Chiuhoi îi vorbea deseori lui Tudor, în serile lungi de vară, despre bogățiile țării, despre boierii și ciocoii jefuitori, despre suferințele poporului.

De altfel, din pelinul suferințelor gustase și el, țăranul Tudor din Vladimir. L-auzise deseori pe taică-său văetîndu-se că boierul Dumitru Gîrbea, cu încuviințarea „prea cinstitului" Gavril Calimachi, membru al Divanului, le-a sporit „boierescul", adică numărul zilelor de clacă. Era pe vremea cînd dările de tot felul și haraciul către Inalta Poartă sugeau ca lipitorile vlaga țăranilor.

Și-i mai povestea bătrînul dascăl Chiuhoi cum, dincolo de creștele înzăpezite ale Carpaților, în Țara Moților, s-a ridicat, cu ani în urmă, un om năprasnic, drept, viforos. S-a ridicat pentru moți, pentru cei săraci și goi, pentru toți „copiii suferinței". A răsculat norodul însetat de dreptate și au pornit a da foc conacelor și a izgoni pe asupritori. Tudor, feciorul lui Ursu din Vladimir, asculta cu inima ticăind, cu ochii aprinși ca o scînteie, cuvintele lui Chiuhoi. Era bătrîn Chiuhoi și parcă nu era, atît de mult i se înflăcăra inima cînd povestea. Strîngea pumnii a răzbunare atunci cînd de pe costișa vecină a Gilortului răzbătea pînă la ei cîntecul ciobanului Pandele Sburlea. Era un cîntec trist, haiducesc:

„Ce folos de-așa cîmpie
Și de-a țării avuție!
Adunăm aur cu sacii,
Insă parte n-au săracii.
Codrul mîndru-a înverzit,
Frunza mi l-a-mpodobit.
Eu mă duc să prind ciocoi,
Că mult își bat joc de noi!"

Și într-o bună zi, tînărul Tudor al lui Ursu a plecat din Vladimir. Incotro? Nimeni nu știa. Abia într-un tîrziu, în preajma războiului ruso-turc din 1806, a venit în sat vestea că Tudor adună panduri să lupte cu ei sub steagul poporului prieten din răsărit, împotriva otomanilor. L-au urmat și din Vladimir vreo sută de panduri. Și Pandele Sburlea, cel ce argățise la boierul Gîrbea, și Stanciu Dobrovnic și alții. Pandurii au săvîrșit, în luptele contra turcilor, minuni de vitejie. Ofițerul Tudor a fost decorat cu ordinul „Sfîntul Vladimir".

Și au trecut de atunci anii...

...Era într-o zi de iarnă grea: gerar, 1821. Către podișul cel larg de pe Iclean, răzbind prin vifor și nămeți, se îndrepta o ceată de oameni. La poalele ulmului s-au oprit. Bătrînul Chiuhoi a scos de sub șubă un sul de hîrtie. Era proclamația lui Tudor către popor. I-a dat citire cu glas tare. Și parcă și vuietul munților a amuțit:

„Frați locuitori ai țării romîne, veri de ce neam veți fi, nici o pravilă nu oprește a întîmpina răul cu rău. Șarpele cînd îți iese înainte, dai cu ciomagul de îl lovești. Dar pe balaurii care ne înghit de vii... pînă cînd să-i suferim a ne suge sîngele din noi? Pînă cînd să fim robi?"

Viforea pe atunci pe dealurile Gilortului. Viforea și în sufletele pandurilor din Vladimir. Pandele Sburlea a dat primul semnalul pornirii către cîmpia Padeșului, unde-i aștepta Tudor Vladimirescu. Ceilalți panduri care luptaseră și în 1806 sub conducerea lui Tudor l-au urmat pe Sburlea. L-au urmat și alți țărani din sat, clăcași care voiau libertate, care luptau pentru izgonirea boierilor și eliberarea de sub jugul otoman. L-au urmat pandurii cu credință pe Tudor. Au mers în oastea lui, alături de lucrătorii din manufacturi, ateliere și fabrici, alături de unii dintre negustori, tîrgoveți și mica boierime, nemulțumiți și ei de faptul că toate privilegiile erau strînse de marea boierime.

Și iarăși, la poala bătrînului ulm din Vladimir, într-o zi din vara aceluiași an, s-a strîns o ceată de oameni din sat, cărora Sburlea le povestea cum s-a desfășurat răscoala, cum au ajuns la București, băgînd groaza în ciocoi și boieri, cum răsculații lui Tudor s-au unit cu Eteria și cum un trădător l-a vîndut pe domnul Tudor.

Amintirea lui Tudor, luptător pentru cauza celor năpăstuiți, pentru dreptate și eliberare națională, se păstrează și astăzi în satele de pe plaiurile Motrului. Numele lui va rămîne veșnic neșters din amintirea întregului nostru popor muncitor...

Astăzi...

In satul unde s-a născut și a copilărit Tudor, viața nu curge molcom, ca o apă de șes, ci năvalnic, nestăvilită, ca Motrul la munte. Multe s-au schimbat din temelii în acest sat, multe s-au prefăcut în ultimul deceniu. Unele poate s-au înfăptuit așa cum le visaseră pandurii lui Vladimirescu, în urmă cu aproape 14 decenii.

...Pe ulița principală a satului este o casă mare, boierească, cu zidurile groase de piatră. Se zice că a fost construită cu 150 de ani în urmă. Au înălțat-o prin muncă trudnică și neplătită țigani lăieți și clăcașii de pe moșiile lui Dumitru Gîrbea.

Astăzi, prin ferestrele deschise răzbate în stradă susur de melodii. E un cîntec vesel, tineresc. Corul brigăzii artistice a căminului cultural „Tudor Vladimirescu" face repetiții sub conducerea directorului Nicolae Diaconu. Privești chipurile senine, luminoase, ale copiilor și înțelegi că și în valea Motrului vremurile întunecatei copilării au apus. Iată, pionierul acesta este Ionică, băiatul cel mare al lui Niculae Sburlea. Și cine-i Niculae Sburlea? Este strănepotul lui Pandele Sburlea, despre care s-a pomenit în partea întîi a povestirii. Iți amintești, iubite cititor? Ei, atunci, de bunăseamă, înțelegi și cine-i Ionică și cine-i taică-său, Niculae. Și mai înțelegi, firește, de ce Ionică recită cu atîta înflăcărare și mîndrie, versurile în care se cîntă vitejia domnului Tudor. Am uitat să spun că și Sburlea este rudă de departe, prin alianță, cu pandurul Tudor. S-a căsătorit acum vreo zece ani cu Cristina Vladimirescu. Anul trecut, în toamnă, cei doi soți au fost printre primii din sat care au făcut cerere pentru a intra în întovărășire.

Oamenii l-au ales pe Niculae Sburlea președintele întovărășirii. Și astfel, au pornit laolaltă vreo patruzeci de familii către viața cea nouă...

Repetiția serbării s-a terminat. Micuții artiști îmi sînt acum călăuză, însoțindu-mă către marginea satului, acolo unde sînt tarlalele întovărășiților. Parcă Ionică Sburlea se arăta cel mai mîndru dintre ei atunci cînd mi-a vorbit despre isprăvile „tovărășiei". Și are de ce să fie mîndru. Grîu ca al întovărășiților din Vladimir rar întîlnești pe-acele locuri. Iată, alături, lanul unui „individual". Mare osebire. Și-i firesc să fie așa. Intovărășiții și-au muncit tarlalele după carte, așa cum cere agrotehnica. Au semănat grîul în rînduri dese, cu mașinile S.M.T.-ului Bibești. I-au dat și îngrășăminte chimice. L-au plivit la timp. Acum e curat, fir și fir, tălăzuind în soare ca o mare de culoare verde închis. Trece de genunchi, curînd îi dă spicul.

Il întrebasem pe Niculae Sburlea, președintele întovărășirii, dacă se duce muncă în sat pentru întărirea întovărășirii.

— De bunăseamă că ducem, mi-a răspuns președintele. Dar ăsta de aici, lanul de grîu, este pentru noi cea mai bună metodă de convingere a individualilor. De cîteva zile au început să ne sosească noi cereri...

Am stat mult de vorbă, în acea înserare de mai, cu întovărășiții din Vladimir. Mi-au povestit despre gîndurile lor de viitor. M-au îndemnat să nu plec din sat înainte de a vizita casa de naștere și școala cea nouă, pe care și-o înalță prin proprie impunere locuitorii satului Lunca.

...A doua zi, am vizitat casa-muzeu, casa în care s-a născut Tudor Vladimirescu. O casă modestă, din bîrne. Pe acoperiș, șindrile bătute în cuie de lemn. In pridvor, te întîmpină portretul lui Tudor. Parcă-l vezi aievea, așa cum mi l-a descris Cristina Vladimirescu:

„In cap, căciulă dreaptă și înaltă, de hărșie neagră, cu fundul de postav alb. Peste cămașă, pieptar cu șiret negru, iar deasupra pieptarului, dulmană încopciată, de culoare neagră-verde și lungă pînă mai jos de genunchi. Căutătura îi era ageră, năprasnică, cum i-a fost și fapta".

In casa-muzeu din Vladimir, fiecare lucru, fiecare colțișor vorbește despre eroul pandur.

Mi-au promis strănepoții lui Tudor, că nu peste mult timp, poate chiar în anul viitor, dacă voi poposi iar în satul Vladimir, voi putea trece pe ulița luminată de becuri electrice către sediul noii gospodării colective, „Tudor Vladimirescu".

GH. JANGOCIU

Un director original...

Cu multe sute de ani în urmă, un mare învățat a spus o frază care a rămas vestită pînă în zilele noastre: „Dați-mi un punct de sprijin — zicea el — și vă răstorn pămîntul".

Eroul foiletonului nostru, tovarășul Chivu Mihai, s-a arătat mai modest.

— Dați-mi să conduc o gospodărie agricolă de stat — a spus el — și veți mai auzi de mine.

Cuvinte oare, prin simplitatea lor, se ridicau la înălțimea celor rostite de ilustrul învățat.

Și, în toamna anului trecut, Mihai Chivu a fost numit directorul gospodăriei de stat Urziceni. Noroc a avut încă de la început. A găsit în inginerul șef Alexa și în contabilul Constantin Orleanu colaboratori ideali, gata să se sacrifice pentru realizarea înaltelor țeluri de care era animat.

Încă din prima zi, a cercetat gospodăria de la un cap la altul. A umplut un carnet cu notițe. Apoi l-a chemat pe inginerul șef, pe contabil și pe zootehnist.

— Tovarăși — a început directorul cu glas grav — ne ducem de rîpă. Am constatat că în alimentația vacilor de lapte se face risipă de furaje de siloz și tărîțe. Începînd de mîine, reduceți rațiile la jumătate. Să ținți și vacile să lupțim pentru realizarea de economii. Și, fiindcă [illegible] căpitolul economiilor, tăiați și caii la jumătate din rație. Intrăm în iarnă și [illegible] muncesc ei așa mult.

După alte cîteva zile, a convocat din nou o ședință fulger.

— V-am chemat — a început el — să vă comunic că de azi înainte nimeni altcineva, în afară de subsemnatul, nu are dreptul de a deschide corespondența adresată gospodăriei. Vigilența, tovarăși, impune ca secretul corespondenței să fie păstrat cu strășnicie. Cîteva exemple în această privință vor fi lămuritoare... După vreo trei ore de prelucrare, cei prezenți au plecat mai mult decît lămuriți. N-ai mai fi pus mîna pe vreo scrisoare, nici să-ți fi picat cu ceară.

A mai trecut cîtăva vreme. O nouă ședință.

— Munca culturală merge slab la noi în gospodărie, tovarăși. Pentru îndreptarea acestei stări de lucruri, propun să organizăm în fiecare sîmbătă seara cîte un bal, aci, în sediu. Aducem lăutari din Urziceni, mai invităm și ceva lume, mă rog, să se simtă cu toții că ne-am pus pe viață culturală.

În sîmbăta următoare, a avut loc primul bal, care s-a bucurat de un deosebit succes și de prezența directorului. Bilanțul cu care s-a încheiat prima „manifestare" culturală a fost deosebit de rodnic. Majoritatea invitaților s-a îmbătat criță. În fața unui asemenea „succes", s-a hotărît continuarea muncii de „culturalizare".

A mai trecut o bucată de vreme și, într-o bună zi, inginerul de la întreprinderea de stat l-a chemat pe director. Și... [illegible] fi la padocuri, „tovarășe director". Cînd pompăm apa din put, se inundă boxele.

Directorul a privit îndelung și a clătinat din cap:

— Interesant, chiar foarte interesant.

— Eu zic să astupăm cu niște coceni de porumb — a îndrăznit inginerul.

— Ba să lași totul așa cum se află, a spus directorul. Cu porcii ăștia o să facem o experiență. Îi punem la antrenament. Au stofă de înotători de rasă. Uite, al din stînga înoată în stil fluture, iar vecinul lui de boxă face pluta de ți-e mai mare dragul...

— De ce stau magaziile astea două neacoperite? l-a întrebat într-o zi directorul pe contabilul Orleanu. Luați măsuri să se repare. Avem destulă tablă în magazie.

— Păi, să vedeți, i-a răspuns contabilul, tabla am luat-o eu acasă. Îmi construiesc o locuință nouă și am avut nevoie. Dar — adăugă el repede — am făcut forme în regulă. Am plătit-o legal, să n-aveți grijă.

— Bravo, băiete, l-a încurajat directorul. S-o stăpînești sănătos. Pe magazii om pune noi niște carton.

Și așa, din ședință în ședință, din dispoziție în dispoziție, a trecut iarna și a venit și primăvara. Trebuie să fim însă drepți cu eroul nostru. A promis că se va auzi de el. Și s-a auzit. S-a auzit pînă la Trustul regional Gostat București, care a trimis acolo cîțiva [illegible], doi tovarăși din corpul de control.

Printr-o întîmplare fericită, cei doi tovarăși aveau inima sănătoasă. Altminteri, văzînd ce au văzut, ar fi suferit un șoc. Iată în gospodărie vacile cu o producție „record" de 3 litri de lapte pe zi, caii transformați în stafii, magaziile cu cartonul de pe acoperiș zdrențuit și fluturînd în vînt, ar fi fost doborîți de emoție.

Așa, însă, au mers cu cercetările mai departe. S-au găsit 6.000 kg de cartofi stricați în siloz și 486 mp de răsaduri distruse, cu toate că pe state figurează 16 grădinari. N-au găsit, în schimb, nici un ghiveci nutritiv, deși gospodăria avea în plan confecționarea a 500.000 de bucăți. De asemenea, n-au găsit nici un kilogram de cartofi puși la încolțit, deși planul prevedea clar 4 vagoane. Și tot controlul a mai aflat că cei doi tovarăși, un rece de porumb în medie tona de porumb la hectar... [illegible] nutritive pentru 1 kg creștere în greutate etc.

Nici măcar pentru vigilența de care a dat dovadă în păstrarea „secretului" corespondenței nu a primit tov. Chivu felicitări. S-au găsit rătăcite și neatinse în sertare circulare și adrese sosite cu săptămîni în urmă. Și, culmea: toate purtau mențiunea: „A se răspunde de urgență".

Arhimede, bătrînul învățat, a cerut un punct de sprijin. Nimeni nu i l-a dat și pămîntul a rămas la locul lui. Din nefericire, eroul foiletonului nostru a primit conducerea unei gospodării agricole de stat.

S. LEONARD

VIZITĂ PRIETENEASCĂ



Numeroși țărani muncitori din comunele Jilava și Popești-Leordeni au vizitat duminica trecută gospodăria colectivă din Dudești-Cioplea, regiunea București.
Vizita aceasta prietenească a fost plină de învățăminte. Mulți dintre cei prezenți și-au exprimat dorința de a intra și ei în colectivă, pentru a-și făuri o viață mai bună.

La fața locului

„Dintr-o vizită la colectivă numai cu folos te poți alege!". Adevărul ăsta îl mai auzisem. Poate spus cu alte vorbe, dar, în miezul lui, același. Numai că de astă dată îmi sunase mai plăcut ca oricînd. Să fi fost din cauză că glasul inginerului vibrase mai adînc cînd îl rostise?

*

Am fost la fața locului, adică pe tarlalele gospodăriei colective „Gheorghe Doja" din comuna Boldu. N-am fost singur. Însoțeam un grup alcătuit din individuali și întovărășiți boldeni. Veniseră să vadă dacă e adevărat că culturile colectiviștilor sînt mai frumoase decît ale lor. Așa era. Lanul lîngă care ne oprisem unduia în soare, ca o mare verde.

— E des ca peria, dădu cineva glas gîndului nostru al tuturor.

— Adevărat, răspunse inginerul Buzea. Des ca peria, înalt și uniform. E semănat în mod cuibar. Și nu numai atît. Aici s-au spus cuvintul regulile agrotehnice: arătul cu tractorul, semănatul cu mașina, folosirea îngrășămintelor chimice, plivitul la vreme. Fără doar și poate că o asemenea grijă pămîntul te pot fi aplicate și de către individuali. Iar întovărășiții pot cere mai multe. Uite, bunăoară, Gheorghe C. Spătaru are grîu frumos. La fel și Gheorghe N. Pislaru. Au arat la vreme cu tractorul. La însămînțat, au folosit mașina. Au cărat și bălegar pe locurile lor. Dar se compară, totuși, grîul lor cu ăsta? Nu. Aici, în colectivă, s-a putut face mai mult. S-a aplicat asolamentul. Asta numai colectiva poate. Dar acum voi ați văzut cu ochii. De pildă, cum vă place grîul lui Costache Răileanu?

Ne uitarăm întrebător. Grîul lui Costache era mai mult scund, neuniform și rar. Ici, colo, printre smocurile verzi, se vedea pămîntul cenușiu.

— Rotocoale, rotocoale, zise Nicolae Răileanu. Parcă ar fi niște pete de pecingine pe un obraz. Asta n-are nici 150 de fire la mp, în loc de 400. Tot așa și la pădure... ce s-a pogoane ale mele dacă n-as fi folosit mașina la semănat.

Mi-a părut rău cînd am plecat de la grîu. Dar cineva propusese să ne ducem la porumb. Era și el frumos, întărit parcă după sine nou de ce și cum: ogor adînc de toamnă, semănat la timp, prășit cum se cuvine. L-am întrebat pe brigadierul Neagu Ungureanu dacă au fost multe buruieni.

— Buruieni? Puține. E drept că ne-am și răzbit cu ele prin mai multe ori. Dar nu le-am dat răgaz să se înmulțească și să crească în voie.

Sînt în comuna Boldu mulți țărani individuali care și-au luat și agriga cu buruienile. Așa e Nicolae Răileanu. Porumbul lui, deși nu-i încă de prășit, e mai curat decît al lui Vasile Bogdan, care-i prășit. Și doar nu-i despart decît doi pași. De ce? Pentru că Bogdan nu ară, ci doar zgîrie pămîntul. Dar buruieni găsești destule și la Lisandru N. Enache. El folosește rarița în loc de prășitoare. Chiar acum un an a dat cu rarița. Așa că buruienile de ogorul lui rămîn neatinse sub brazdă. Și după cîtva timp, scot capul iar.

Am trecut apoi la floarea-soarelui, la sfecla și la alte cîteva culturi. Frumoase toate. Sfecla, cel puțin, mare dragul să te uiți la ea. L-am întrebat din nou pe brigadier:

— Dar cu gîndacii cum stați? Știi, cu „rățișoarele"?

— Am dat hexacloran. Și rezultatul, ce să spun, se vede. Sfecla se prezintă bine. Cît despre „rățișoare", uitați-le. Nici urmă.

*

S-au purtat discuții multe și folositoare. Iar la urmă, vizitatorii s-au ales cu cel mai prețios învățămînt: aplicarea tuturor regulilor agrotehnice duce la culturi frumoase, care dau recolte mari. Dar numai în gospodăria colectivă, pe tarlalele mari și fără haturi, unde se lucrează cu brațe multe și cu mijloace numeroase, pot fi ele folosite în deplinătate.

La plecare, am mai apucat să prind ce-și spuneau doi dintre vizitatori:

— Eu, zice Nicolae Fasole, socotesc că mai spre toamnă să am treabă cu gospodăria, ca și cum din T.O.Z. spre colectivă.

Iar Alexa Pîrvu i-a răspuns:

— Bine faci. Pînă la urmă, cred că și eu am să te urmez.

Într-adevăr, la fața locului convingi mai lesne și mai sigur oamenii.

NICOARA COSAȘU

Noi unități agricole socialiste

Zilele trecute, 30 de familii de țărani muncitori din satul Cacoți, comuna Izvorău, raionul Turnu Severin, îndemnați și ajutați de către organizația de partid, și-au unit cele 24,51 ha de teren arabil, constituind întovărășirea agricolă „Drum Nou". Printre primii care au depus cererea de înscriere se numără tovarășii Alexandru Ogășanu și Nicolae Drăghici.

Avînd în conducerea întovărășirii gospodari vrednici și pricepuți din comună, așa cum sînt comuniștii Ion Șomu și Virgil Popescu, cele 30 de familii de întovărășiți sînt hotărîte să muncească cu însuflețire pentru a smulge pămîntului cît mai multe roade pentru a-și îmbunătăți pe această cale nivelul de trai.

P. Bogdan
corespondent

*

În comuna Bucecea din raionul Botoșani, a luat ființă acum cîteva zile prima întovărășire zootehnică din raion. De asemenea, s-a înființat și cea de a doua întovărășire în comună, care cuprinde 110 familii de țărani muncitori, care și-au unit peste 110 ha de pășune și 270 de oi.

Adunarea generală a întovărășiților a hotărît să se creeze un fond de bază pentru procurarea de reproducători de rasă și de materiale necesare construcțiilor pentru adăposturile animalelor.

*

Datorită rezultatelor frumoase dobîndite în sporirea producției agricole de membrii întovărășirii „Flacăra Roșie" din comuna Șomcuta Mare, regiunea Baia Mare, încă 30 de țărani muncitori individuali din această comună au dat cereri pentru a fi primiți în întovărășire. Printre noii întovărășiți se numără Gavril Ardelean, Vasile Buhai, Maria Moțoc și alții.

Astfel, numărul membrilor acestei întovărășiri a crescut la 155, iar suprafața de teren pe care o posedă, la 250 ha.

Iuliana Avram
corespondent

În ajutorul mecanizatorilor

Ce cupluri și agregate trebuie să alcătuim pentru campania de recoltare

* *

Cuplu de două secerători-legători

La recoltat, tractorul K.D. sau K.D.P. poate remorca cu ușurință un cuplu format din 2 secerători-legători S.L.-54 sau Agrostroi, care se găsesc în dotarea S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor noastre.

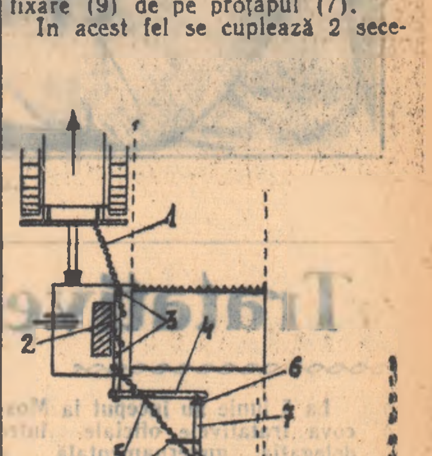
Prima secerătoare-legătoare se cuplează direct la tractor prin protapul ei. De cadrul acestei secerători, pe partea dreaptă a roții motrice, se prinde cu ajutorul a două bride (3) o grindă (2) din lemn de esență tare (frasin sau salcîm). Grosimea grinzii este de 15x15 cm. La unul din capete în spatele secerătorii cu circa 80 cm. La 10 cm de capătul grinzii, se face o gaură ce se căptușește cu o bucșă de fier, în care să poată intra un bolț cu diametrul de 20 mm. E bine ca grinda să fie îmbrăcată cu tablă, pentru ca mișcarea lanțului (1) să n-o roadă.

Pentru menținerea distanței laterale între prima și a doua secerătoare, de grinda (2) se prinde o altă grindă (4), de aceeași grosime. Lungimea grinzii (4) depinde de lățimea de lucru a secerătorii, trebuind să fie atît de lungă încît secerătoarea din spate să lucreze numai cu o lamă de cuțit lățimea de lucru a primei secerători-legători.

Cu ajutorul unei (6), al unei bride și al unui bolț de fier, gros de 20 mm și lung de 35 cm, protapul (7) celei de a doua secerători-legători se prinde de capătul grinzii (4).

Grinzile de legătură, ce fac parte din dispozitivul de cuplare, nu servesc la tracțiune. Efortul la tracțiune pentru mașina din spate este preluat de lanțul (1), ce are o lungime de 6 m și un diametru de 10 mm. Un capăt al lanțului se leagă la bara de tracțiune a tractorului, apoi lanțul se înfășoară o dată în jurul grinzii (2), se trece prin inelul de ghidaj (5) de pe grinda (4) prin al doilea ghidaj (8) și apoi celălalt capăt se leagă de a doua secerătoare-legătoare în punctul de fixare (9) de pe protapul (7).

În acest fel se cuplează 2 secerători-legători la un tractor K.D. sau K.D.P., iar lucrul cu acest cuplu asigură o depășire zilnică a normei de producție cu cel puțin 75 la sută, reducîndu-se totodată consumul de carburanți cu peste 60 la sută față de plan.

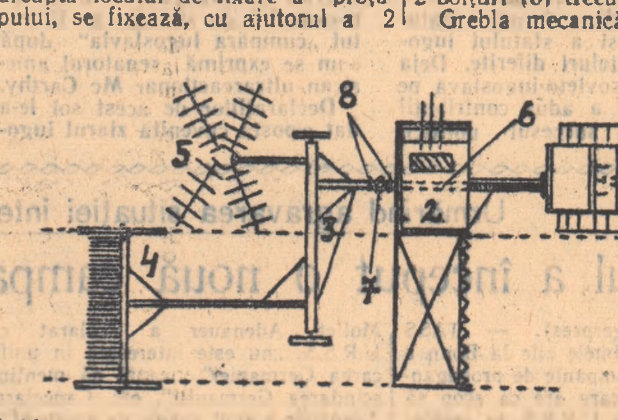


Agregat complex pentru recoltat, greblat și dezmiriștit

Un cuplu care folosește în cea mai mare măsură forța tractorului este agregatul complex format din tractorul (1) K.D. sau K.D.P., la care se remorchează o secerătoare-legătoare (2), o greblă mecanică (4) și un dezmiriștitor (5).

Iată cum se alcătuiește un asemenea agregat complex: în sașiul secerătorii-legători, paralel cu cadrul roții motrice și imediat în dreapta locului de fixare a protapului, se fixează, cu ajutorul a 2 bride, o țeavă (6) cu diametrul de 5 cm. Țeava iese în spatele secerătorii-legători la o distanță de 75-80 cm. La capătul țevei se agață un avantren cu 2 roți (3). De avantren, pe direcția de înaintare a agregatului, se remorchează grebla (4) în partea dreaptă în spatele hederului secerătorii, iar dezmiriștitorul (5), în partea stîngă, în spatele roții motrice a acesteia.

În scopul preîntîmpinării accidentării dispozitivului, atunci cînd e necesar a se da secerătoarea-legătoare înapoi, în cazul înfundării ei, remorcarea dintre avantren și țeava se face printr-un inel articulat (7) de protapul avantrenului (3) și care se prinde peste țeava (6). În așa fel, încît să poată atunca ca 60 cm pe lungimea țevii. Limitarea cursei inelului (7) spre secerătoare-legătoare (2) și la capătul de remorcare se face prin 2 bolțuri (8) trecute prin țeavă (6). Grebla mecanică (4) și dezmiriștitorul (5) nu lucrează pe aceeași linie, grebla remorcîndu-se putin mai în urmă pentru ca întoarcerile agregatului la colțurile lanului să se facă cu ușurință.



Prin folosirea acestui agregat complex, în afară de faptul că se execută trei lucrări deodată, dar față de agregatul format dintr-un tractor K.D. și o singură secerătoare-legătoare, productivitatea muncii crește cu peste 120 la sută.

Din experiența mea în munca de conducere a treburilor gospodăriei colective

GH. GOINA
președintele gospodăriei agricole colective „Viață Nouă" din comuna Sîntana, regiunea Oradea

Au trecut peste 6 ani de cînd, la ședința de inaugurare a gospodăriei noastre colective, mi s-a încredințat funcția de președinte al gospodăriei. În timpul care a trecut de atunci, datorită muncii depuse de colectiviști și ajutorului dat de către partid și stat, gospodăria noastră a devenit o unitate agricolă socialistă puternică, cu multe ramuri de producție; alături de sectorul plantelor de cîmp, noi avem acum și un puternic sector zootehnic, care cuprinde peste 2.000 de animale mari și 7 ateliere pentru repararea și întregirea inventarului agricol; numeroase construcții gospodărești etc. Anul trecut, fondul de bază a depășit suma de 2.600.000 lei. Convingîndu-se de superioritatea gospodăriei socialiste, 85—87 la sută din țăranii muncitori, locuitori ai comunei Sîntana, s-au înscris în gospodăria colectivă.

A conduce și a gospodări o unitate agricolă care cuprinde 531 de familii și peste 2.000 ha de pămînt, mai multe ramuri de producție etc., nu este lucru ușor, ci, dimpotrivă. De aceea, consiliului de conducere, în frunte cu președintele, îi revin sarcini numeroase și de mare răspundere. În gospodăria colectivă trebuie neîncetat îndrumată și coordonată întreaga activitate a tuturor sectoarelor de producție. O muncă continuă și perseverentă trebuie dusă cu oamenii pentru a-i convinge și mobiliza să realizeze ritmic toate prevederile planului de producție.

Desigur că treburile gospodărești ale unei mari unități agricole nu pot fi conduse numai de către un singur om. Și experiența de pînă acum m-a convins de acest adevăr. De aceea, fără a arunca pe umerii altora sarcinile ce-mi revin, eu am antrenat în munca de conducere a gospodăriei pe toți membrii consiliului. Fiecare din cei 9 membri are o sarcină precisă, bine stabilită. De exemplu, tov. Grigore Tucuteanu, vicepreședintele gospodăriei, răspunde de organizarea și executarea la timp și în bune condiții a principalelor lucrări agricole, tov. Valentin Hengher, de asigurarea bazei furajere pentru animalele de muncă și de producție etc.

Consiliul de conducere, pe baza sarcinilor ce există în fiecare perioadă, întocmește planuri operative de lucru lunare și săptămînale. Prevederile acestor planuri sînt concrete și mobilizatoare. Brigăzile și echipele sînt repartizate pe sectoare și lucrări, se stabilesc termenii de efectuare a fiecărei lucrări, metodele de muncă și agrotehnice ce vor fi folosite etc. De exemplu, în perioada dintre 15 aprilie — 15 mai, planul nostru operativ de lucru a prevăzut executarea prașilei I și a II-a la sfecla de zahăr și a prașilei I la floarea-soarelui, începerea prășitului la porumb. Consiliul de conducere a hotărît ca, pentru executarea rapidă și în bune condiții a acestor lucrări, pentru prășit și plivit să fie folosite toate echipele din cadrul celor 6 brigăzi de cîmp, iar brigada care răspunde de baza furajeră să ajute în ferme la acțiunea de tundere a oilor. Printr-o astfel de repartizare a membrilor colectiviști, toate lucrările la ordinea zilei au putut fi terminate la timp.

Munca în colectiv, pe care o duc în cadrul consiliului de conducere, nu micșorează, însă, cu nimic răspunderea pe care o am, ca președinte, pentru buna conducere a treburilor gospodăriei. Eu consider că principala mea sarcină este să urmăresc aplicarea în viață a prevederilor statutului, a hotărîrilor adunării generale și a celor ale consiliului de conducere. Așa am procedat, de exemplu, anul acesta, cînd s-a pus problema unei juste normări a lucrărilor în cîmp. Încă înainte de începerea muncilor de îngrijire a culturilor, adunarea generală a hotărît ca normele de lucru la prășit să se stabilească în raport cu gradul de îmburuienire a pămîntului, cu structura și tăria solului etc. Mergînd pe cîmp, am constatat că la unele brigăzi normele de lucru la prășit nu sînt aplicate diferențiat, ci șablon, fapt care nemulțumea pe bună dreptate pe colectiviștii repartizați să lucreze pe terenurile mai îmburuienite. În aceeași zi am convocat o consfătuire la care am explicat pe larg tuturor brigadierilor și șefilor de echipă cum anume trebuie să procedeze pentru a aplica în mod just hotărîrile adunării generale. De atunci, brigadierii și șefii de echipă aplică fără greșeli prevederile privind normarea lucrărilor de întreținere a culturilor.

În gospodăria noastră, colectiviștii au hotărît să fixeze un număr minim obligatoriu de 180 de zile-muncă pentru bărbați și 120 de zile-muncă pentru femei, ce trebuie executate în fiecare an. Această hotărîre justă ar rămîne, însă, numai pe hîrtie dacă nu s-ar duce o perseverentă muncă pentru traducerea ei în viață. Este adevărat că majoritatea colectiviștilor din comuna noastră sînt oameni harnici și pricepuți, care vin cu drag să lucreze în gospodărie. Cu toate acestea, eu m-am ocupat și mă ocup permanent de îmbunătățirea continuă a organizării, normării și evidenței muncii. La începutul campaniei de primăvară, am discutat cu toți brigadierii problema îmbunătățirii organizării muncii și am luat o serie de hotărîri. Astfel, colectiviștii au fost repartizați pe brigăzi, ținîndu-se seama ca tarlalele brigăzii să fie cît mai apropiate de casa fiecăruia. În fiecare zi, între orele 12—13, brigadierii și șefii de echipă discută lucrările ce se vor executa a doua zi, luînd totodată măsuri pentru a înștiința pe colectiviști ce anume și unde va trebui să lucreze fiecare în ziua următoare. În munca de repartizare a colectiviștilor pe brigăzi ne-am călăuzit după principiul „omul potrivit la locul potrivit". Așa, bunăoară, în brigăzile zootehnice am repartizat pe colectiviștii care și în gospodăria lor personală au dovedit că știu să îngrijească cu multă dragoste animalele. Un număr de 30—35 de tineri colectiviști au fost antrenați să se califice în diferite meserii și să lucreze în ateliere ori la brigada de construcții a gospodăriei colective. Mulți colectiviști bătrîni sau invalizi au fost și ei antrenați în munci corespunzătoare lor, ca paznici, îngrijitori de păsări etc. Datorită tuturor acestor măsuri, colectiviștii își iubesc munca și sînt tot mai mult atașați de gospodărie. În prezent, gospodăria noastră colectivă poate conta pe participarea la lucru în fiecare zi a 90—95 la sută din membrii săi.

Experiența acestor șase ani m-a convins că cel mai important lucru în activitatea de președinte este munca cu oamenii. Oricît de bine ar fi organizată munca de conducere, oricît de chibzuit ar fi întocmite planurile de muncă, ele nu pot fi înfăptuite fără munca organizată, sîrguincioasă și disciplinată a tuturor colectiviștilor.

Un rol de seamă în activitatea gospodăriei o au brigadierii. De aceea, cred că nu e de prisos să relatez aci metodele pe care le folosesc eu pentru sprijinirea lor în muncă. La noi, brigadierii participă în mod regulat la majoritatea ședințelor consiliului de conducere și își spun deschis părerea în toate problemele discutate. Deoarece eu știu că ei posedă o experiență bogată în organizarea lucrărilor agricole, țin totdeauna seama de propunerile și sugestiile pe care le fac la aceste ședințe. De exemplu, nu de mult, a fost pusă în aplicare propunerea brigadierului zootehnist Dumitru Bîtea, care a cerut să se înființeze și la noi în gospodărie o brigadă specializată pentru cultivarea, recoltarea și depozitarea furajelor. Prin antrenarea brigadierilor în munca de conducere, eu am reușit să le ridic atît prestigiul, cît și simțul de răspundere.

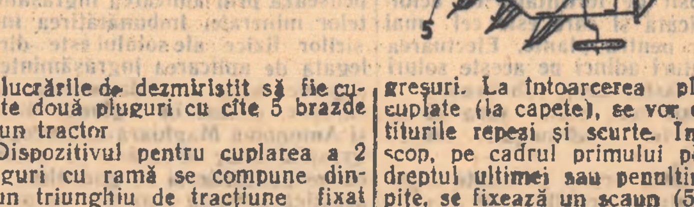
Munca cu oamenii nu se rezumă, însă, numai la îndrumarea și sprijinirea brigadierilor și a șefilor de echipă. Nu o dată se cere din partea președintelui să combată unele stări de spirit nesănătoase, să explice cauzele unor greutăți și căile care duc la înlăturarea lor. De exemplu, în vara anului 1955, din cauza numeroaselor ploi și a unui atac masiv de dăunători, recoltele de păioase au fost mai slabe ca în alți ani. Atunci, unii colectiviști, descurajați de această stare de lucruri nedorită, s-au cam lăsat pe tînjeală. Desigur că exemplul lor rău putea să influențeze ușor și pe alții. Așa ceva nu trebuia însă să se întîmple. De aceea, cu ajutorul organizației de bază P.M.R., am convocat pe toți colectiviștii, le-am explicat caracterul trecător al greutăților survenite, le-am arătat că de pe pămîntul rodnic, lucrat după regulile agrotehnice, gospodăria va putea obține în viitor recolte record. Totul depindea de munca lor, de priceperea și perseverența cu care vor munci mai departe. Convinși de justețea celor arătate, colectiviștii au pornit cu hărnicie la executarea lucrărilor din campania de toamnă.

În gospodăria noastră colectivă, veniturile membrilor harnici au crescut în fiecare an. Cu ajutorul brigăzii de construcție, 72 de familii de colectiviști și-au construit și-și construiesc în prezent case noi. În timpul zilei, aproximativ 150 de copii de colectiviști sînt bine îngrijiți în creșe și căminul de zi al gospodăriei colective.

Munca organizată și făcută după plan, activizarea tuturor membrilor din consiliul de conducere, controlul permanent asupra executării hotărîrilor luate, întărirea brigăzilor și a echipelor, munca cu oamenii, creșterea cu răbdare a cadrelor — acestea ar fi pe scurt metodele principale pe care le folosesc eu în conducerea treburilor gospodăriei al cărei președinte sînt.

Cupluri de două pluguri cu ramă pentru dezmiriștit

La executarea dezmiriștitului, pe lîngă discuitoarele D.B.-2 și D.B.-3, se pot folosi și plugurile „Ilie Pintilie" echipate cu rama de cinci brațe. Însă tractorul K.D. sau K.D.P., lucrînd la dezmiriștit în agregat cu un singur plug cu ramă, pierde jumătate din forța sa de tracțiune. De aceea, este bine ca



la lucrările de dezmiriștit să fie cuplate două pluguri cu cîte 5 brazde la un tractor.

Dispozitivul pentru cuplarea a 2 pluguri cu ramă se compune dintr-un triunghiu de tracțiune fixat de cadrul primului plug (1), o tijă longitudinală de reglare (2) și o șină transversală (3) legată flexibil de un suport (4). Al doilea plug se remorchează cu cîrligul de tracțiune de șina transversală (3). Șinele transversale sînt întărite prin tija de fier lat (2), ale cărei capete se fixează de cele 2 șine transversale prin cîte un șurub de 3/4". Lungimea tijei se poate mări sau micșora după nevoie.

În tot timpul exploatării, trebuie observat ca ambele pluguri să lucreze cu toată lățimea lor de lucru, iar între ele să nu rămînă greșuri. La întoarcerea plugurilor cuplate (la capete), se vor evita cotiturile repezi și scurte. În acest scop, pe cadrul primului plug, în dreptul ultimei sau penultimei trupițe, se fixează un scaun (5), de pe care un mînuitor poate ridica și coborî plugul al doilea în brazdă.

Practica a dovedit că lucrul cu un asemenea cuplu mărește productivitatea muncii cu peste 80 la sută și reduce consumul de combustibil cu 35—40 la sută.

Două batoze la un tractor

Pentru acționarea unei batoze „Vasile Roaită" de 1.350 mm lățime, este necesar un tractor sau motor de 15—16 C. P. Cum tractorul I.A.R., de pildă, are la șaibă o putere de 34 C.P., este de la sine înțeles că acționarea unei singure batoze „V. R." de către un tractor I.A.R. nu este rentabilă. Cuplarea a două batoze are avantajul că dublează productivitatea tractorului și, în plus, un tractor devine disponibil pentru alte lucrări.

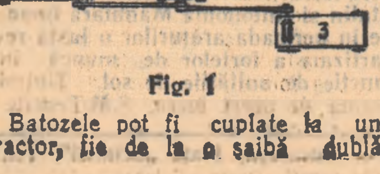


Fig. 1

Batozele pot fi cuplate la un tractor, fie de la o șaibă dublă montată pe axul transmisiei auxiliare a tractorului, fie printr-o

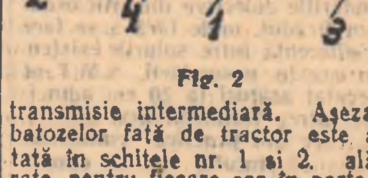


Fig. 2

transmisie intermediară. Așezarea batozelor față de tractor este arătată în schițele nr. 1 și 2, alăturate, pentru fiecare caz în parte.

I. LEȘEANU



La 5 iunie au început la Kremlin tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și R.P.F. Iugoslavia.
In clișeu: *Un aspect din sala în care au loc tratativele.*

Atitudine fermă

După dezbaterile furtunoase din parlamentul francez, guvernul Guy Mollet a obținut cu greu votul de încredere cerut. Dintre deputații prezenți, 271 au votat pentru, 59 au votat contra, iar 201 s-au abținut. Printre cei care s-au abținut de la vot au fost și toți deputații comuniști.

Deoarece se știe că deputații comuniști au sprijinit în precedentele sesiuni parlamentare guvernul s-ar putea pune întrebarea de ce acum ei s-au abținut de la vot. Răspunsul nu-i greu de dat. Deputații comuniști nu puteau vota pentru acțiuni cu care Partidul Comunist Francez nu-i de acord. Atunci cînd ei au acordat vot de încredere guvernului era vorba de acțiuni ale acestuia care nu contraveneau intereselor clasei muncitoare și poporului francez. Ori de data aceasta era vorba în principal de politica guvernului Guy Mollet față de Algeria, politică prin care, așa după cum s-a dovedit, respinge propunerile de rezolvare pe calea tratativelor a problemei algeriene.

Guvernul nu a acceptat să pună la vot separat problemele dezbătute în Adunarea Națională Franceză, respectiv: problema politicii guvernului de progres economic și social, de apărare a stabilității valutei, a păcii în întreaga lume, de armonizare a relațiilor cu Marocul și Tunisia, de pacificare și de reforme în Algeria și de dezvoltare a teritoriilor de peste mări. Procedînd astfel s-a înlăturat posibilitatea ca grupurile parlamentare să-și exprime cu răspundere punctul de vedere față de fiecare problemă în parte. Dacă deputații comuniști erau de acord cu politica economică și socială a guvernului care a luat unele măsuri favorabile revendicărilor clasei muncitoare, nu puteau fi de acord cu politica guvernului față de Algeria care perpetuează menținerea stării de război și duce practic la sporirea greutăților economice ale Franței. Deputații comuniști nu puteau vota pentru o rezoluție care vorbea de politica generală a guvernului — rezoluție a cărei aprobare însemna de fapt gir și pentru politica față de Algeria. De aceea ei s-au abținut de la vot. Astfel ei au arătat că nu sînt împotriva întregii politici a guvernului ci numai a acțiunilor acestuia care contravin intereselor Franței. Totodată ei au demonstrat hotărîrea fermă a Partidului Comunist Francez de a se opune cu toate forțele încercărilor reacțiunii de a promova o politică contrară intereselor poporului francez și păcii.

Tratativele sovieto-iugoslave

La 5 iunie au început la Moscova tratativele oficiale între delegația guvernamentală a U.R.S.S. și delegația guvernamentală iugoslavă. Tratativele care se desfășoară la Kremlin, vor dezbate, după cum se știe, atît probleme ale dezvoltării continue ale relațiilor sovieto-iugoslave, cît și problemele importante ale actualei vieți internaționale, în a căror reglementare sînt interesate cele două părți. Iată de ce ele sînt urmărite cu multă atenție nu numai de popoarele sovietice și iugoslav ci de întreaga opinie publică mondială.

După cum reiese din comunicatul oficial dat publicității schimbul de păreri care a avut loc pînă acum s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie, de sinceritate și înțelegere reciprocă. Este așteptat ca rezultatul acestor tratative să constituie nu numai o contribuție la cauza întăririi colaborării și prieteniei dintre U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavă, dar și la cauza reglementării pe cale pașnică a problemelor care frămîntă azi omenirea. Este știut că în ce privește problemele asigurării păcii în lume și asigurarea înțelegerii și colaborării între popoare, politica externă a statului sovietic și a statului iugoslav nu au țeluri diferite. Deja colaborarea sovieto-iugoslavă pe plan extern a adus contribuții însemnate la succesul politicii generale de pace și colaborare internațională pașnică.

Cum e și firesc tratativele sovieto-iugoslave de la Moscova, care au stîrnit atîta interes în rîndurile popoarelor iubitoare de pace, nu sînt pe placul cercurilor politice reacționare. Aceste cercuri care și-au pus nădejdea în continuarea politicii „de pe poziții de forță" și a „războiului rece" manifestîndu-și nemulțumirea față de vizita conducătorilor iugoslavi la Moscova încearcă să manevreze și cu acest prilej. O agenție de presă occidentală care face jocul cercurilor politice războinice a și publicat o serie de declarații, pe care le-a atribuit unor cercuri politice din Washington, declarații care afirmă că „Tito face un joc primejdios în timpul călătoriei sale la Moscova". Este lesne de înțeles ce urmărește difuzarea unor astfel de declarații și ce durere ascund ele. Cercurilor agresive le-ar fi convenit ca între Uniunea Sovietică și Iugoslavia să fi continuat să existe situația anormală creată artificial nu din vina popoarelor sovietice și iugoslav. Aceste cercuri ar fi vrut ca tradiționalele legături sovieto-iugoslave să nu fie reluate. Sperau cercurile agresive că într-o astfel de situație ar fi putut „cumpăra Iugoslavia" după cum se exprima senatorul american ultrareacționar Mc Carthy.

Declarațiilor de acest soi le-a dat riposta cuvenită ziarul iugoslav „Borba". „Astfel de declarații, scria ziarul „Borba" care sună azi atît de neverosimil și se aud tot mai rar, pot fi explicate numai prin neînțelegerea politicii iugoslave și chiar a celei sovietice și, în primul rînd, prin faptul că unei părți din grupările politice conservatoare din America îi este greu să formuleze un program pozitiv, propriu care să corespundă cerințelor actuale".

Paralel cu tratativele, delegația guvernamentală iugoslavă și-a continuat vizitele la o serie de instituții din Moscova și împrejurimi. Astfel la 7 iunie președintele Tito și persoanele care-l însoțesc au vizitat Universitatea de stat din Moscova. Aici studenții și corpul profesoral le-au făcut o primire călduroasă. Președintele Tito a oferit în dar bibliotecii universității 600 de volume în limba sîrbă din biblioteca sa personală. In aceeași zi oaspeții iugoslavi au vizitat centrala atomo-electrică a Direcției Generale pentru folosirea energiei atomice de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. Semnînd în cartea de impresii, președintele Tito a scris: „Am vizitat cu mult interes această primă centrală atomo-electrică, care dovedește marile realizări ale științei în Uniunea Sovietică".

Tratativele celor două părți precum și vizitele oaspeților iugoslavi vor continua în zilele ce urmează.

„Văd în Rusia o mare apărătoare a arabilor"

a declarat prințul moștenitor al Yemenului

CAIRO 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 iunie a sosit la Cairo emirul Seif-Ul-Islam Muhammed Al-Badr, prințul moștenitor al Yemenului, care este în același timp vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe. Pe aerodromul din Cairo emirul Al-Badr a fost întîmpinat de Anvar Sadat, ministru de stat al Egiptului, care l-a salutat pe Al-Badr în numele primului ministru Gamal Abdel Nasser. Emirul a fost întîmpinat de asemenea de E. D. Kiselev, ambasadorul U.R.S.S. în Egipt. In aceeași zi el a fost primit de primul ministru Gamal Abdel Nasser.

Emirul Al-Badr a declarat reprezentanților presei că, la invitația guvernului sovietic, el va face peste cîteva zile o vizită oficială în Uniunea Sovietică. Al-Badr va fi însoțit de ministrul de Finanțe și de alte persoane oficiale yemenite.

Ziarul „Al-Ahram" scrie că într-un interviu acordat corespondentului său, emirul Al-Badr a declarat că este *„foarte bucuros de apropiata vizită în Uniunea Sovietică, care va avea ca scop consolidarea relațiilor dintre cele două țări"*. „Eu, a spus emirul Al-Badr, *văd în Rusia o mare apărătoare a arabilor. Prin acțiunile sale Rusia arată că apără interesele arabilor. Yemenul a reînnoit recent tratatul de prietenie cu Rusia, fiind încredințat de marea valoare și însemnătate a acestei prietenii"*.

„Așteptăm, a spus în continuare emirul Al-Badr, *stabilirea unei colaborări economice depline între cele două țări, în urma tratativelor care au avut loc recent în timpul vizitei delegației economice sovietice în Yemen. Aceste tratative vor fi reluate la Moscova"*.

Răspunzînd la o întrebare a corespondentului despre atitudinea Yemenului față de guvernul Republicii Populare Chineze, emirul Al-Badr a spus: „Nu avem nici un fel de relații cu China naționalistă. Nu obiectăm împotriva recunoașterii Chinei populare, după ce am colaborat cu succes cu ea la conferința de la Bandung".

Măsurile teroriste ale autorităților britanice din Cipru violent criticate în parlamentul grec

ATENA 6 (Agerpres). — Agenția de presă din Atena anunță că Camera deputaților a examinat marți evoluția situației din Cipru. Agenția precizează că dezbaterile s-au desfășurat într-o atmosferă extrem de încordată. Numeroși deputați care au luat cuvîntul criticînd cu violență măsurile teroriste aplicate de autoritățile britanice din Cipru.

Vorbitorii, în special din rîndurile opoziției, au atacat pe guvernatorul englez John Harding pe care l-au acuzat că duce o politică de ațîțare a minorității turce din Cipru împotriva populației grecești. Alți deputați au subliniat că este necesar ca guvernul grec să ceară intervenția imediată a Consiliului de Securitate în problema Ciprului.

Papandreu, șeful partidului liberal, a declarat că lumea a înțeles acum „mobilul care determină guvernul britanic să mențină Ciprul în sclavie", și anume, poziția pe care o ocupă Ciprul în strategia militară a Angliei. Deputatul Țatos vorbind din partea guvernului s-a ocupat de situația creată în ultimele luni în Cipru, ca urmare a politicii de intensificare a dușmăniei între greci și turci, promovată de autoritățile engleze. El a comunicat că pentru moment guvernul grec nu va recurge la intervenția Consiliului de Securitate „nu din motive de fond, ci din motive de procedură". Vorbitorul a precizat că în curînd se va distribui prin secretariatul O.N.U. o Carte Albă cu privire la poziția guvernului grec.

Venizelos, șeful Uniunii democratice-liberale, a subliniat „necesitatea de a se pune capăt planului diabolic al autorităților britanice vizînd să opună pe greci populației musulmane din Cipru".

Agenția de presă din Atena relatează că parlamentul și-a încheiat dezbaterile însărcinînd pe președintele Camerei să adreseze tuturor parlamentelor din lume un protest în care să arate primejdia pe care o reprezintă pentru pacea lumii evenimentele din Cipru.

„Colonialismul este un lucru cu adevărat respingător și detestabil"

Cuvîntarea rostită de președintele Indoneziei în parlamentul canadian

OTTAWA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 mai, Sukarno, președintele Republicii Indonezia, a luat cuvîntul în ședința comună a Camerei Comunelor și a Senatului din Canada.

Sukarno a declarat că în condițiile dominației colonialismului Indonezia, care dispune de uriașe bogății naturale, nu a putut să-și dezvolte economia, poporul indonezian trăia în mizerie și era lipsit de drepturi. In prezent, a spus el, cînd a fost înlăturat jugul asupririi coloniale, în fața poporului indonezian s-au deschis perspective nelimitate.

Cu toate acestea, a arătat Sukarno, Indonezia nu se poate considera cu totul liberă întrucît o parte integrantă a teritoriului ei — Irianul de vest — se mai găsește încă sub jugul colonialiștilor. „*Nici un fel de promisiune, nici o recompensă rapidă*, a continuat el, *nu ne va convinge să ne lipsim de vreo părticică din independența noastră, întrucît pentru noi această independență națională este mai scumpă decît orice pe lume*".

Subliniind rolul conferinței de la Bandung, Sukarno a arătat că reprezentanții unui mare număr de țări, care s-au întrunit acolo, s-au pronunțat în mod clar împotriva colonialismului sub toate formele sale. „*Oare poate să uimească pe cineva faptul că colonialismul, oricare ar fi forma pe care ar îmbrăca-o și sub orice mască s-ar ascunde, este un lucru cu adevărat respingător și detestabil?* — a continuat Sukarno. *Colonialismul a lăsat moștenire Indoneziei analfabetismul, boli, ignoranță și decădere și toate acestea au constituit o rușine și o amenințare pentru secolul al XX-lea*". Guvernul Indoneziei, a declarat Sukarno, depune eforturi uriașe pentru a lichida această moștenire a colonialismului.

Referindu-se la politica externă a Indoneziei, Sukarno a arătat: „*Considerăm politica noastră externă nu ca o „politică externă «neutră». Considerăm politica noastră externă ca fiind independentă și activă, întrucît ocupăm o poziție independentă față de ceea ce, după părerea noastră, corespunde mai mult decît orice intereselor întregii lumi și propriei noastre țări și noi acționăm în conformitate cu aceasta*"

In încheierea cuvîntării sale Sukarno a subliniat forța invincibilă a trezirii conștiinței naționale a popoarelor Asiei și Africii și a cerut „să nu se subaprecieze forțele puternicului torent național care se revarsă în prezent în Asia și Africa...

„*Declar cu toată seriozitatea că orice încercare de împotrivire față de acest torent va fi zadarnică. Puteți considera acest torent ca fiind distrugător. El este distrugător, dar numai pentru colonialism; acesta este un torent care deschide orizonturi mult mai largi de libertate pentru oamenii din toate țările. Acesta este un torent constructiv și progresist al istoriei*".

Urmărind agravarea situației internaționale

Bonnul a început o nouă campanie antisovietică

BERLIN 6 (Agerpres). — TASS transmite: In ultimele zile la Bonn a început o nouă campanie de propagandă antisovietică care are ca scop să denatureze poziția U.R.S.S. în problema germană și să arunce răspunderea pentru scindarea Germaniei asupra Uniunii Sovietice.

In această campanie au un rol activ cancelarul Adenauer și Von Brentano, ministrul Afacerilor Externe în guvernul vest-german.

Potrivit relatărilor presei vest-germane, referindu-se la o declarație care i-ar fi fost făcută la Luxemburg de către primul ministru francez Guy Mollet, Adenauer a declarat că U.R.S.S. „nu este interesată în unificarea Germaniei", „caută să mențină scindarea Germaniei", etc. Cancelarul Adenauer a avut nevoie de aceste afirmații pentru ca la 5 iunie să declare unui grup de ziariști germani și străini că „de la ruși nu se poate obține nimic pe calea convingerii". Pe același ton a vorbit ziariștilor despre U.R.S.S. și Von Brentano.

La aceeași conferință de presă cancelarul Adenauer și Von Brentano au criticat vehement pe Von Merkatz, unul din miniștrii guvernului vest-german care s-a pronunțat pentru stabilirea de relații diplomatice între R. F. Germană și țările lagărului socialist.

Fără îndoială că campania dusă la Bonn împotriva politicii U.R.S.S. este determinată de dorința de a agrava situația internațională care s-a îmbunătățit considerabil datorită măsurilor îndeobște cunoscute luate de Uniunea Sovietică în domeniul politicii externe. Totodată această campanie propagandistică este menită să încerce să justifice politica lui Adenauer care respinge rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor și pornește de la faimoasa politică „de pe poziții de forță".

Unele particularități ale lucrărilor solului în regiunile Stalin și Autonomă Maghiară

ing. IRINA VINTILA
ing. BRUNO IANCOVICI
Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R.

Diversitatea de soluri existente în regiunile Stalin și Autonomă Maghiară ridică cu ascuțime problema aplicării unei agrotehnici diferențiate.

Lucrarea solului reprezintă unul din cele mai puternice mijloace prin care se pot asigura plantei condiții de viață optime. In aceste regiuni trebuie acordată o deosebită atenție adîncimii arăturii. Dacă pe solurile aluvionare adîncimea arăturii poate fi făcută în funcție de cerințele plantei (18—22—25 cm), cu totul altfel se prezintă situația pe solurile podzolice sau brune podzolite.

La solurile podzolice orizontul fertil (A1) are în general o grosime de 10—15 cm, după care urmează orizontul podzolit (A2) inert, lipsit de fertilitate, cu aciditate ridicată și care este cel mai dăunător pentru plante. Efectuarea unei arături adînci pe aceste soluri duce la răsturnarea sub brazdă a orizontului mai fertil, ceea ce se răsfrînge în mod negativ asupra producției.

La solurile brune podzolite adîncirea stratului arabil peste 12—15 cm contribuie la scăderea fertilității, deoarece este scos la suprafață orizontul iluvial (B) care conține în cantitate considerabilă săruri vătămătoare de fier și aluminiu.

Din păcate însă, pe suprafețe relativ întinse din regiunile Stalin și Autonomă Maghiară, în urma aplicării dogmatice a unor dispoziții, arătura pe solurile podzolice și brune podzolite s-a făcut la o adîncime de 20—22 cm. Asemenea încălcări ale cerințelor științei agricole, și care contravin însăși experienței acumulate de țăranii muncitori, pot fi întîlnite de pildă la gospodăriile colective din Micloșoara sau Brădut, unde fără a se face vreo diferență între solurile existente în aceste gospodării, S.M.T.-ul a executat arături la 20 cm adîncime pe întreg teritoriul deși colectiviștii, care din practică cunoșteau calitatea pămîntului lor, se opuseseră acestui lucru.

Adîncirea treptată a arăturii în solurile podzolice a constituit o preocupare permanentă a cercetătorilor din domeniul științelor agricole și ea nu poate fi făcută la întîmplare. Sînt cunoscute astăzi o serie de metode de adîncire a stratului arabil pe solurile podzolice.

In momentul de față, pînă la experimentarea acestor metode în condițiile țării noastre, adîncirea orizontului arabil în solurile podzolice trebuie să se facă în mod treptat cîte 2-3 cm la o arătură. Insușirile fizice ale solului arat în cazul unei adînciri treptate a stratului arabil nu se modifică în mod radical.

Insuficiența substanțelor nutritive în stratul arabil nou creat se compensează prin aplicarea îngrășămintelor minerale. Imbunătățirea însușirilor fizice ale solului este direct legată de aplicarea îngrășămintelor organice și a amendamentelor calcaroase. Astăzi în regiunile Stalin și Autonomă Maghiară aplicarea îngrășămintelor organice pe solurile brune podzolite și pe podzoluri se practică în mod curent. In aceste condiții desigur că adîncirea treptată a orizontului arabil va da rezultate satisfăcătoare. Pe acele teritorii unde adîncirea s-a făcut în mod brusc și la suprafață a fost scoasă o cantitate însemnată din orizontul podzolic sau din orizontul de acumulare a fierului și aluminiului, îngrășămintele organice introduse nu au reușit să îmbunătățească proprietățile fizico-chimice ale solului, fapt care a avut urmări asupra recoltei ducînd la o scădere a producției la ha de 20-40 la sută.

O arătură de calitate este condiționată de alegerea momentului optim de lucrare a solului, moment care este stabilit în funcție de umiditatea lui. Nesocotirea momentului optim de efectuare a arăturii cauzează formarea unui strat arabil bulgăros și deci a unui pat germinativ nesatisfăcător pentru plantă.

Momentul optim de lucrare este deosebit pentru diferite soluri și diversitatea solurilor din regiunile Stalin și Autonomă Maghiară impune în perioada arăturilor o justă repartizare a forțelor de muncă în funcție de unitățile de sol. Ținînd seama de acest lucru, S.M.T.-urile din regiune trebuie să asigure efectuarea arăturii pe solurile grele și mijlocii (podzolice, brune și brune podzolite, lăcoviștile lutoase și luto-argiloase) într-un timp mult mai redus decît pe solurile ușoare (brune schelete, solurile aluvionare, luto-nisipoase). De acest lucru trebuie să se preocupe și agronomii de la punctele agricole, care au datoria de a da indicații precise gospodăriilor colective, întovărășirilor și țăranilor muncitori asupra momentului



optim de efectuare a arăturii pe fiecare unitate de sol.

Apa este unul dintre cei mai importanți factori de vegetație, fără de care viața nu ar putea exista. Arta agricultorului constă în a lucra astfel pămîntul încît să înmagazineze în el cît mai multă apă în regiunile secetoase sau să elimine surplusul dăunător în ținuturile cu precipitații abundente. Regiunile Stalin și Autonomă Maghiară se încadrează într-o zonă umedă. Pe anumite suprafețe apa provenită din ploi sau din topirea zăpezilor nu se poate infiltra în sol ușor și repede fie din cauză că solurile sînt greu permeabile, fie că pe terenurile mai joase pînza de apă freatică este foarte ridicată.

Podzolurile luto-argiloase, care se întîlnesc de exemplu pe toată platforma Țînțarilor pînă spre Crizbav (Stalin) sînt soluri ce nu permit o bună infiltrare a apei, iar acolo unde terenul este mai plan apele stagnează. Practica agricolă l-a învățat pe țăranii localnici că pentru a obține recolte bune trebuie să evacueze surplusul de apă. Altfel, apa ce băltește îndelungat în primăvară, întîrzie începerea lucrărilor agricole cu 2—3 săptămîni față de restul regiunii.

Din această cauză, în regiunile Stalin și Autonomă Maghiară s-a împămîntenit obiceiul de a se ara în spinări și la cormană. Arătura la cormană realizează o coamă la mijlocul ogorului și două răzoare marginale, astfel că întreg cîmpul apare înválurat, format dintr-o succesiune de coame și șanțuri. In aceste șanțuri se scurge surplusul de apă, care apoi fie că se drenează pe panta naturală a terenului, fie că se evaporă într-un timp îndelungat.

S-a observat însă că în unitățile agricole socialiste din aceste regiuni mecanizatorii nu execută de regulă arătura în spinări și la cormană. Acest lucru are urmări negative asupra producției în cazul solurilor podzolice greu permeabile. Așa de exemplu la gospodăria agricolă colectivă din Satul Nou, nivelarea terenului în cadrul solelor întinse a adus la stagnarea apei pe semănături, fapt care a provocat pierderi apreciabile de recolte.

Pentru a se preîntîmpina asemenea pagube este necesar ca în unitățile agricole socialiste din regiunile Stalin și Autonomă Maghiară, să se aplice o nouă organizare a sistemului de arătură cu tractorul, și anume: împărțirea solelor mari în parcele mai mici pe care arătura să se execute la cormană. S.M.T.-urile ce deservesc aceste regiuni, împreună cu agronomii de la punctele agricole și cu ceilalți tehnicieni de la gospodăriile agricole de stat și colective au datoria de a stabili în funcție de condițiile locale și de caracteristicile tehnice ale mașinilor, dimensiunile cele mai potrivite pentru aceste parcele.

Problema excesului de apă este și mai acută în cîmpia joasă, care cîndva era presărată cu numeroase mlaștini. Prin lucrări de drenare executate în toată cîmpia încă de acum 200 de ani, nivelul apei a scăzut și aceste suprafețe au fost luate în folosință, fie ca terenuri agricole, fie ca pășuni și fînețe. O altă serie de canale și stăvilare au fost făcute de-a lungul Văii Oltului, pînă la Racoșul de Sus, pentru preîntîmpinarea inundațiilor anuale (Arini, Rotbav, Feldioara etc.). In prezent în Țara Bîrsei au început să se desfășoare unele lucrări de îmbunătățiri funciare, cum ar fi cele din jurul Bodului.

Dar o bună parte din vechile amenajări n-au mai fost îngrijite și multe canale s-au colmatat. Prin defectarea sistemului de drenaj, unele porțiuni de pămînt fertil sînt afectate de inundații, cum se întîmplă de exemplu la gospodăria de stat Hălchiu. Revărsările Oltului provoacă de asemenea pagube importante culturilor agricole mai ales în anii cu precipitații abundente. Numai în 1955 Oltul a inundat de 8 ori terenurile de luncă de la Arini.

Buna întreținere a acestor lucrări de utilitate publică e o treabă de gospodărie locală și cade în sarcina fiecărei comune. De aceea sfaturile populare locale, sprijinite de toți locuitorii comunelor respective ar putea să organizeze curățirea și punerea în funcție a tuturor canalelor și stăvilarelor.

Variația mare a factorilor de producție din aceste regiuni impune ca practica agricolă să se desfășoare în funcție de condițiile specifice locale. Măsurile generale ce sînt preconizate pentru buna desfășurare a procesului de producție agricolă din regiunile Stalin și Autonomă Maghiară trebuie să fie aplicate diferențiat, cu mult discernămînt, punîndu-se bază atît pe cerințele științei cît și pe experiența țăranilor muncitori.

AGRICULTURA PESTE HOTARE

Brichetarea amestecurilor de fîn și furaje cerealiere

H. D. BRUHN

In ultimul timp, în S.U.A. se practică pe scară largă brichetarea furajelor cerealiere mărunt tocate și a altor furaje concentrate. Brichetele de furaje prezintă avantaje mari în comparație cu furajele tocate. Ele produc mai puțin praf, sînt ușor de păstrat și consumate cu poftă de către animale și păsări. Asemenea avantaje la brichetare le prezintă lucerna și trifoiul. Furajul brichetat poate fi încărcat, transportat și descărcat cu ajutorul utilajului obișnuit, folosit la știuleții de porumb.

Pentru păstrarea furajului brichetat, este nevoie doar de o cincime sau o șesime din încăperea necesară pentru păstrarea în grămadă a fînului obișnuit.

Furajele pentru brichetat destinate vitelor cornute mari nu trebuie să fie tocate.

La stațiunea experimentală agricolă din statul Wisconsin (S.U.A.) a fost instalată o presă hidraulică experimentală pentru fabricarea brichetelor atît din furaje tăiate, cît și din cele netăiate. Aici s-au făcut brichete cu diametrul de 3,2—6,4 cm. Cele mai multe din ele au avut formă cilindrică, cu un diametru de 5 cm și cu o lungime de 3,8—5 cm. La pregătirea acestei brichete nu este nevoie de aglutinant suplimentar, iar furajele uscate pot fi presate dacă există presiune suficientă. Lucerna, trifoiul și obsiga se brichetează foarte bine, atît separat, cît și în amestec.

Brichetele din boabele măcinate de culturi păioase și de porumb sînt mai mari, însă ele nu sînt tot atît de rezistente ca brichetele din lucernă și trifoi.

Brichetarea furajelor prezintă un avantaj considerabil dacă acest proces este automatizat. Pentru aceasta, este necesar ca toate părțile componente ale brichetelor să fie la îndemînă în momentul brichetării, de aceea brichetarea se face la sfîrșitul sezonului de vegetație și nu în perioada recoltării fiecărei culturi furajere. Un profit maxim la brichetarea culturilor furajere se poate obține folosindu-se mașina portativă de cîmp.

Prin experiențe, s-a stabilit că lucerna poate fi cu succes brichetată atunci cînd are un conținut de umiditate de 30 la sută sau mai puțin. La o umiditate mai mare, brichetele, după scoaterea lor de sub presă și în procesul uscării, își măresc mult volumul. La o umiditate de aproape 50 la sută și chiar mai mare, masa de lucernă brichetată devine lichidă cînd este supusă unei presiuni mari în cilindrul-motor. Pentru fabricarea unor brichete mai mari, este nevoie de o presiune mai mare în cilindrul-motor. La o presiune de 1,8 tone pe 6,4 cm. p. din secțiunea transversală se obține o brichetă cu un diametru de 5 cm. cu o mare rezistență. Compactitatea brichetei de lucernă la această presiune este de aproape 18 kg pe 0,028 m. c.

Brichetele pregătite la o presiune mai mică se sparg deseori și necesită un loc mult mai mare pentru păstrare.

La o presiune mai mare, se obțin brichete mai rezistente și mai compacte. Cu toate acestea, vitele consumă mai greu brichetele făcute la o presiune de 3,6—4,5 tone pe 6,4 cm. p. De aceea, nu se recomandă a se hrăni animalele cu brichete făcute la o astfel de presiune.

Bricheta scoasă din presă imediat după presare se dilată mai puternic și nu este atît de rezistentă ca bricheta rămasă pentru scurt timp în presă.

Cu toate rezultatele obținute, procesul de pregătire a brichetelor este studiat în mod insuficient. In prezent, mașinile portative de brichetat se vînd la prețuri inaccesibile pentru fermierul mijlociu.

Totuși, brichetarea are mari perspective în ceea ce privește reducerea cheltuielilor de muncă, obținerea unui furaj de calitate superioară, scăderea costului încăperilor pentru păstrare, a costului utilajului pentru pregătirea furajelor și transportarea acestora la mari distanțe.

Text prescurtat din articolul apărut în revista „Agricultural Engineering".
(S.U.A.) 1955, vol. 36, nr. 5 pag. 330—331.
(Traducere din revista „Sbornik inostrannoi selskohoziaistvennoi informații", nr. 3/1956, Moscova).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin",